

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

1669-1678

17

4-64

ՊԱՐՏԱՅԱՆԱՉՈՒԹԻՒՆ

ԿԱ.Մ

ՃԱՆԱՉՈՒՄՆ ՊԱՐՏՈՒՑ

ՀԱՆԴԵՐՁ Ս. ԳՐԱՅ Վ. ԿԱՅԱԽՎԱՄՐ

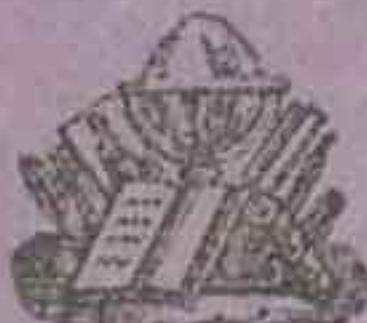
Ի ՊԵՏՈ ՀԱՄԱՅՆ ԴԱՍՈՒ ԱՆՁԱՆՑ

Երկասիրեաց

ԴԱՐԵԴԻՆ ՔԱՀԱՆԱՅ Դ. ՅՈՒԱԿԻՄԵԱՆ

ՍԵԲԱՍՏԱՑԻ

Առաջին հատոր

Կ. ՊՈՂԻՄ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐԴԱՐԵԱՆ

— 1887 —

1978 NH

171

ՊԱՐՏԱՀԱՆՁՈՒԹԻՒՆ

ԿԱՄ

ՃԱՇԱՉՈՒՄՆ ՊԱՐՏՈՒՅ

ՀԱՆԴԵՔ Ս. ԳՐՈՅ Վ. ԿԱՅԱԽՈՅԵԱՄՔ

— — —

ԻՊԵՏՈ ՀԱՄԱՅՆ ԴԱՄՈՒ ԱՆՁԱՆՅ

— — —

ԵՐԿԱՐԵԱՅ ԴԱՐԵԳԻՆ ՔԱՀԱՆԱՅ

Գ. . ՅՈՎԱԿԻՄԵԱՆ

ՄԵԲԱՅՏՈՅԻ

— — —

Բարի են ինձ օրենք յերանոյ րո,
Բան զհազար ուկոյ են արծախոյ:

(Սաղմ. ՃՃ. 72 :)

معارف عمومية نظارت جليله سنك رخصته طبع أولنستدر

Կ. ՊՈԼԻՍ

ՏՊԱԴՐՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐԳԱՐԵԱՆ

Կալախա Մեծ-Փողոց թիւ 269

Դասըն-Պէյ-Խան

— 4887 —

6463-57

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ

Ա. ԷԳՄԻԱԴՆԻ

Զ. Տ. ՄԱԿԱՐՅԱ Պ. ԱՎԹՈՂԵԿՈՍԻ

Ա.ՄԵՆՈՅՆ ՀԱՅՈՅ

Ի ՊԱՏՌԱՄՐՈՒԹԵԱՆ

Ա. ԵՐԱԽԱՉԴԵՎԻ

Տ. ԵՍԱՅԵՅՅ ՀՈՎԿՈՒՑԵԱԼ

Պ. ԱՐՔ ԵՊԻՄԿՈՓՈՍԻ

ԵՒ Ի ՊԱՏՌԱՄՐՈՒԹԵԱՆ

Կ. ՊՈԼՍՈՅ

Յ. ՖԱՐՈՒԹՅԱՆ Պ. ԱՐՔ ԵՊԻՄԿՈՓՈՍԻ

Վ.ԵՀԱՊԵՏԵԱՆ

Հեղինակի բուն ձեռագիր ստորագրութիւն

Հեղող օրինակներն անվաւեր են:

Գայիշ Գիշ Քահանյա, Գ. Յաշոյի Ջան.

ՄԱՀԱՅՆԻ ՅՈՒՐՏ ԳԵՐԵԶՄԱՆ

Ի ՅԻՇԱՏՈԿ ԱՆՁԻՆՉ ԲԱՐԵԱՑ
ՀՊՆՊԵԽԵԱԼ ՄԾՐ ԵՎՐՈԲ ԻՄԼՅ

ՊՈԼԱՅԵԱՆ ԱՁԱԻԿ ԳԵՐԴԱՍԱՆԻ
Մ. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ԱԴԱՅԻ

Կանգնեմ զայս մահ արծան
Խորին երախտագիտական

ԱՆՁԱԱԼ Ի՞՛ ԿՄ

Ակայ կ'անգնին անձինք նամայն ,
Ո՞վ ցանկալիդ իմ սփրական .
Անման մեռն շարիքն այն ,
Զոր դու թողեր ասոն նամական .

Կ'ողքամբ զքեզ ո՞վ շարերար ,
Զի իշեցար դու այդպէս վաղ :

Չեր այդ հասակ ցաւ եր մեզ արդ ,
Տեսնել զրեզ մեզնեկ անջատ .
Թողեր զմազ ամսմիւթար ,
Չեր ընտառիք իսկ եռ զառակ :

Կ'ողբամբ զրեզ ո՞վ բարերար ,
Զի խշեցար դու այդպէս վաղ :

Ասուածային անեղ նրաման ,
Դոչից զրեզ 'ի զերեզման .
Հոգոց Չերոյ մեր Փրկութիւն ,
Պետք է նայցեմք ու պիտ մաղթեմք :

Կ'ողբամբ զրեզ ո՞վ բարերար ,
Զի խշեցար դու այդպէս վաղ :

Անման Փրկչեն այն Յիսուսէն ,
Կը Խնդրեմք մըր 'ի փոխարեն .
Որ վայելիք դուր սիւտ այն էն ,
Յախանից իսկ յախանեմ :

Կ'ողբամբ զրեզ ո՞վ բարերար ,
Զի խշեցար դու այդպէս վաղ :

ԱՐՁԱԿԱՆԻ ՔԵՌՈՒԹԵՒԹ

ԳԱՐԵԳԻՆ ՔԱՀԱՆԱՅ

Գ. Յ. Հ. Հ. Ա. Հ.

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

Հայ աղդի ներկայ վիճակ նկատողութեան տունելով ու ուշի ուշով զննելով, իւր բուն կոչման նորատակէն խիստ հեռի ու շեղած տեսնելով՝ չուզեցի լուն՝ անկարող դանուելով իմզգացմանց ընդդիմանալ:

Իմ աղդիս նկատմամբ զգացած ցաւոց չ'կրնալով գեղ ու սպեղանի գոնել. դարձնելով տեսութիւնս համայն Հայոց վերայ ուզեցի տեղեկանալ թէ արդեօք ո՞ր Քաղաքներու, Գիւղերու, լուեւս ըսելով, Նահանգներու Գուառներու մէջ կան ու կը դանուին ձարտար ու յաջաղակ բժիշկներ. այս գտայ խիստ շատեր՝ որոնք լիովին խոսացան մեր ցաւոց՝ ցաւակից ու ըստ հարկին դարմանիչ մեր ներկայ անկերակ վիճակի լինել. Սակայն մօտ 'ի մօտոյ քննութեան տոնելով Հայ Աղդի վիճակ չ'կարողացայ յիշեալ անձանց դալստեան ըսպասել՝ երկնչելով թէ, դուցէ անաղորոյն մահուան ձիրանաց զոհ կը լինիմ և չեմկարողանար իմնալատիկիս ժոմանել:

Առ այս փութացի գրիչս ձեռք տոնուլ և սկսիլ սոյն Հեղինակութեան, դոյզն մի ծառայութիւն մատուցանելու իմ սիրելի Աղդիս ու համայն Հայութեան. յուսալով թէ սոյն Երկասիրութիւնս իւրաքանչիւր ընթերցողաց ուշադրութեան կ'արժա-

նանայ և կ'օգտին նոքա լիովին։ Սոյն Երկասիրութիւնն երեք հատորի բաժնելով։

Ա. հատորին մէջ պիտի խօսիմ թէ «Մարդիկ ի՞նչ պարտականութիւններ ունին առ Աստուած։ և զանոնք ի՞նչ եղանակաւ կը սկարտին 'ի դործ դնել։ և թէ մարդիկ աշխարհի վերայ ի՞նչպէս պէտք է սպրին որ Տիեզերաց Արարչի ՚ի սկզբաննէ խոստացեալ երկնային անանցանելի կենաց ու կատարեալ երջանկութեան ժամանեն։»

Բ. հատորին մէջ պիտի խօսիմ թէ «Մարդիկ առ Ընտանիս ու առ Ընկերութի՞նչ պարտաւորութիւններ ունին։ նոցա հետ ի՞նչ եղանակաւ սկարտին կենակցիլ ու կենցաղավարիլ կատարեալ մարդ լինելու համար։ նոյնպէս Ծնողաց ունեցած պարտեաց առ Զաւակունս։ և Որդւոց առ Ծընող։ և թէ Ծնողաց ո՞ր աստիճանի հոգ ու ջանք ընել պարտաւորութիւն է ուսման քաղցր նեկտառն նոցա ճաշակել տալու՝ զանոնք աշխարհի փառք ու սրբածանք և տղղութեան պիտանի, օդակար անհատներ կազմելու մասին։»

Եսկ ՚Կ. հատորին մէջ պիտի խօսիմ թէ՝ «Մարդիկ ի՞նչ պարտականութիւններ ունին առ Ազգու Ազգի մը ո՞րպիսի անձինք կարող են նպաստել ու օժանդակ լինել։ մարդիկ ի՞նչու համար երկրի վերայ կ'ապրին և ի՞նչ պէտք է դործեն իւրեանց կենաց օրերուն մէջ։ և ո՞րպիսի մահուամբ պէտք է գոխուին երկրէն յերկինք։»

Քաջածանօթ է ինձ որ սոյնպիսի Երկասիրութիւններ խիստ շատ կը դանուին։ բայց խիստ ճշ-

մարիտ է թէ աշխարհի մէջ գտնուող մէն մի անհատք եւ ժողովուրդք տարբեր տարբեր գաղափարներ ունին և մին միւսին համապատասխան չխօսիր մի և նոյն նիւթի վերայ . առ այս քաջալերուելով ուզեցի ես ալ իմ կարողութեանս չտի սիրելի Հայ Եղբարցո ձանչցունել՝ իւրեանց առ Աստուած , առ Բնիկերս և առ Ազգս ունեցած պարտականութիւննին , որով ազատ եղած սլիտի լինիմ Սրբազն Առաքելոյն այն խօսքին որ ի՞րուէ , «Նոյն է ինձ եթէ ոչ աւետարանեմ» (Ա. Կորնթ. թ. 16.) Սոյն տաժանելի աշխատանացս փոխարէն՝ ուրիշ բան չեմ ակնկալեր սիրելի ընթերցողներէս , եթէ ո՛չ իւրեանց ուշադրութիւն առ այս յանկուցանելով փոքր ինչ օգտին՝ և լինին կատարեալ մարդ աշխարհի վերայ :

Ակամայ սպրդեալ ա , ա · բ , ալ , փ · ե , է · զ , զ , իս · ո , ս , օ · ձ , ց · չ , ջ · ևոյլն . . . Քերականական զոր՝ որ · զորոնք՝ որոնք · տատի՝ տոտ · զոր՝ որում . իւրաքանչիւր՝ զիւրաքանչիւր . կառւ՝ կասի . ևոյլն այլն սխալանաց , ընթերցողաց ներողամտութիւնն կը խնդրուի :

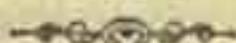
Դարեզի՛ Քահանայ

Գ . ՅՈՎԱՆԻՄԵԱՆ

Ե՞նիւշը ու շերտ՝ և դ առաջնուն : Եւ զգեստներն
առաջնուն եւ առ պահի ընդուրք (ԱՌԱԿ. Բ. 40:)

ՊԱՐՏԱՃԱՆԱԳՈՒԹԻՒՆ

Գ-Է-ՌԵԽ Ա.

ՊԱՐՏԻՔ ՄԱՐԴԿԱՆ ԱՆ-ԱՍՏՈՒԱԾ

Դ-Ա-Ս Ա.

1. — Ի՞նչ են պարտիք : 2. — Գլխառոր պարտիք քանի՞ են : 3. — Պարտաճանացութեան օգուտըն ի՞նչ է : 4. — Բարոյապէ՞ս թէ նիւրապէս օգտակար է մեզ :

Սիրով վառեալ անշէջ բոցով,

Սիրով սիրեալ անմեռ նիրով.

Գորով գգուանք անհամեմատ ,

Մէր խանդ եւ սէր անզուգական :

Աւետարան կեանք է կենաց ,

Չնաշխարհիկ մատեան մարդկանց :

1. - Ի՞նչ են ՊԱՐՏԻՔ .

1. — Երբ մարդ աշխարհ կը ծնի իւր մօր որովայնէն , և կ'սկսի օր քան զօր աճիլու զօրանալտիօք ու հասակաւ երկրի վերայ , ընդունակութեան ներկայ առարկայներն իրեն սեփականել ամենագովելի կը թուի . և ո՞վ կրնայ արգիլել ,

Ա—

նորա գաղափարաց ընդ դէմ գործել, քանի որ
ինք իւր ներկայութեան կը տեսնէ մէն մի առար-
կայից դիրք, ձեւ ու գոյն. և որովհետեւ մարդ
բանական էակ ստեղծուած է տիեզերաց Արարչէն
և ոչ անբան իրրեւ զանասուն. կը խորհի ներկայ
առարկայից գործածութեան և նորա արդեանց
վերսց. և հետպհետէ կ'սկսին նորա ըմբռման կա-
րողութիւնք զօրանալ ու կարող լինել ամեն տե-
սած նիւթերն գաղափարել իւր մոտաց մէջ. 'ի վեր-
ջոյ իւր կարողութեան համաձայն գաղափարած
բաներուն վրայ կ'սկսի գատաղութիւն ընել և ո-
րոշել տգեղն, գեղեցիկէն, չարն, բարիէն, անողէտն
օդտակարէն զանազանելով նոցա մէն մի յատկու-
թիւնքն՝ յայնժամ իրականապէս կ'զգայ մարդ՝ թէ
ի՞նչ պէտք է գործել և ո՞րովհիսի եղանակաւ յիշ-
եալ առարկայից բնութեան հակառակ չի վարուե-
լու և զանոնք իրեն համայն սկիտոյից ծառայեցնե-
լու և 'ի նոցանէ օդտուելու այս սկահուն երր ուրիշ
մի անձ ուզէ իւր գաղափարի համաձայն գործա-
ծել նոյն տուարկայներն՝ իւր բանական էակ լինելն
զգալով սկսոի կ'ասու 'ի գործ ածելէ, քաջ ճանչ-
մալով՝ թէ իւր իրաւունք ու պարտիք չեն ուրիշի
գաղափարի խանգարման առիթ լինել ու խանգա-
րել, երբ այս կ'զգայ՝ յայնժամ կը կատարուի պար-
տոց ճանաչումն. և չի գործեր մարդկութեան
հակառակ, այլ կը յարդէ ինչ որ բանական էակի
մը կը պատկանի զայն 'ի գործ զնել. առ այս կը
կատարուին պարտաճանաչութիւնք, Զօր օրինակ.

Երբ մարդ իւր ընկերէն օդտուելու նպատակաւ
կ'ուղէ այս ինչ չափ ստակէ կ'ընդունի իւր ակընա
կալածն որ և իցէ մի սլոյմանաժամաւ կրկին իւր
ընկերոջ վերադարձնելու խոստմամք , յիշեալ սլոյ-
մանաժամն լրանաղէն վերջ՝ եթէ չ'ուզէ նոյն գու-
մարն յետո դարձունել . յայնժամ իւր բանականու-
թեամբ կ'զգայ՝ թէ ինք իւր սլարտիք չի կարաց
կտարել և սլարտոց ու իրաւանց հակառակ գոր-
ծած եղաւ . մէկ խօսքով երբ մարդ կը խորհի իւ-
րեն նիւթավէս օդնող որ և իցէ անձի վոխա-
րէն մը հաստոցանել՝ նորա քարեաց երախտա-
պարտ չի գտնուելու մասին՝ սոյն խորհուրդ եւս
կը լինի պարտաճանաչութիւն , որ ըսել է սլարդ
խօսքով զգացողութիւն :

•••••

Դ.Ա.Ս. Բ.

Էից գոյից եւ անգոյից ,
Էից կայից եւ անկայից .
Բանաւորաց եւ անքանից ,
Շնչաւորաց եւ անշնչից :

Աւետարան կեանք է կենաց ,
Զնաշխարհիկ մատեան մարդկանց :
2.- ԳԼԽԱԽՈՐ ՊՈՐՏԻՔ ԲԱՆԻ ԵՆ ,

2.- Ընդհանուր սլարտիք գլխաւորաբար կը
բաժնուին երեքի : Առ Աստուած , առ Անձն կամ
առ ընկերս եւ առ Ազգս :

Ա. Մարդ երբ իւր աչքի ակնարկ ու տեսութիւն կը դարձունէ ընդհանուր աշխարհի վերսց , տիեզերաց անհունութեան ու ընդարձակութեան , արարածոյ ստեղծագործութեան , յայնժամ պէտք է իւր բոլոր գլացման կարողութիւն զոհէ ու նուիրէ՝ սոյն տիեզերաց Արարչի , այն Արարչի որ զմարդ չգոյէ 'ի գոյ ածած և տուածէ նորա բանականութիւն խորհելու , զգոլու և գործելու , վասն զի չի կայ աշխարհի վերսց թէ չնչաւոր եւ թէ անշունչ էակ մը որ նոյն Արարչի համանառ ստեղծուած չըլլայ , այս մասին կը լուեն ու կը կարկին համայն բանաւոր էակաց բերան՝ թէ Քրիստոնէից եւ թէ ոչ Քրիստոնէից . շատ անհաւաներ , ու աշխարհի մէջ հոչակաւոր եղող Փիլիսոփայներ ու գիտուններ՝ թէ եւ համարձակած են ըսել՝ թէ «աշխարհ դիսուածով ստեղծուած է » սակայն նոքա իւրեանց մահուան վերջին վայրկենին սոսկալի աղաղակներով խոստվանած են՝ թէ «տիեզերք ստեղծող էակ մը կայ» և դիսուածի գործ չ'է աշխարհ , սոյն խոստվանութիւն վաւերական է և ոչ անվաւեր ու անհաւատալի : Արդարեւ հաւատարիմ ու ճշմարիտ է որ համայն մարդիկ իւրեանց կենաց բոլոր օրերն , ժամերն , վայրկեաններն ու երկվայրկեաններն նուիրեն իւրեանց Արարչի . զի նորա չնորհիւ կ'ասլին ու կը չնչեն բոլոր արարածք . առանց նորա հրամանի ոչ ոք կարող է մի բուլէ ապրիլ այս աշխարհի վերայ . արդ համայն արարածք կը սլարդին

շարունակ իւրեանց նախախնամող Արարչի երկր-
պագանել, ծունը կրկնել, խոնարհիլ ու պաղատիլ.
վասն զի չկայ ուրիշ Աստուած մը տիեզերքի
վերայ՝ բաց 'ի նոյն Արարչէն և մեք որ նոյն Աստու-
ծոյն ձեռագործներն եմք պարտիմք մեր շնորհա-
կալիքներն առ այն նուիրել ու դոհանալ իւրա-
քանչիւր բարեաց, զոր առատապէս կը բաշխէ մեզ
առանց խորանաց ու աշառութեան, քանի որ
մեր կեանք ինքն շնորհած է մեզ. բանական էա-
կացս կը մնայ ճանչնալ զինքն և մեր բոլոր սրտիւ
ու զգացմամբ պաշտել զայն՝ թէ տիւ և թէ զի-
շեր. զի չկայ աշխարհի վերայ ասկից զատ մեզ
համար էական ու նուիրական պարտիք, քան զայս
չիք և արդարեւ չիք :

Բ. Մարդ կը պարտաւորի և իւր պարտիքն է
սիրել իւր անձն ու իւր ընկերն և չի խնայել իւր
օդնութիւնն առ այն, զգալով թէ ինք բնական օ-
րինօք կը պարտաւորի իւր ընկերն իւր անձին հա-
ւասար սիրել, նորա ցաւոց ցաւակից, տրտմու-
թեան միսիթարիչ, աղքատութեան նիւթապէս
բարձիչ, տգիտութեան ուսուցիչ, մէկ խօսքով
մարդ կը պարտաւորի երկրորդարար օդնել ու
ձեռնոտու լինել իւր նման պատկերակից եղրօր ու
ընկերոջ :

Գ. Մարդ երրորդարար կը պարտի ամէն ջանք
ու զոհողութիւն ընել իւր աղջի. զի ինչպէս մարդ
առանց մարմնոյ անդամոց որ և է մասի թերու-
թեան անկարող կը դժնուի իւր փափաքներն 'ի

գործ դնելու կատարել . նոյնակա առանց ազգա-
սիրութեան մարդ չէ կատարեալ մարդ . եթէ ի՛ու-
ղէ մարդ կատարեալ լինել ու աշխարհի մէջ իրրեւ
մարդ ասլրիւ , կը պարտաւորի յիշեալ երեք գըլ-
խաւոր սլարտականութեանց ընդդէմ չի մեղան-
չել՝ նոյն սլարտաւորութեանց եթէ միոյն դէմ մե-
զանչէ՝ չեմ սխալիր՝ եթէ ըսեմ սոյն երեք նուի-
րական սլարտաւորութեանց դէմ մեղանչած կը լի-
նի : Ընթերցողք՝ պէտք է կարդան Ա . Գրոց սոյն
վկայութիւններն . Վկայութիւնք առ Աստուած ու-
նեցած սլարտաւորութեանց . (Մատթ . ԻԲ . 37) :

(Ելից . Ի . 2) : (Սաղմ . ԶԵ . 8) :

Բ . Առ Ծնկերու . (Մատթ . ԻԲ . 39) :

Դ . Առ Ազգս . որովհետեւ ազգ բառով կը
հասկնամք շատ ժողովուրդներու բազմութիւն իւ-
րաքանչիւր անձէ ու ընկերէ բազկացեալ , առ այս
օրինազանց կը դտնուիմք՝ եթէ մեր ընկերոջ ու
մեր ազգի ունեցած սլարտականութեանց մէջ
թերի դտնուիմք . և նոյն իսկ մեր Աստուածաշ-
տութիւն սուտ ու կեղծիք կը լինի , քանի որ Բ .
Դ . սլարտականութեանց հակառակ կը դործեմք և
չ'եմք սլառուած լինիր Սրբազն Առաքելոյն տուած
սոյն վկայութիւնն : (Ա . Յովհ . 4 . 20) : և կը լի-
նիմք սլարտաղանց :

ԴԱՍ Գ.

Տարեց չորից եւ աներից ,

Տարեց երկուց եւ անմիից .

Հողոց ջրոց հրոց օդոց ,

'ի մի ծուլից եւ անծուլից :

Աւետարան կեանք է կենաց ,

Չնաշխարհիկ մատեան մարդկանց :

3.- ՊԱՐՏԱՃԱՆԱՉՈՒԹԵԱՆ ՕԳՈՒՏՆ Ի՞ՆՉ է .

Յանի որ մարդ զգացողութիւն ու բանականութիւն ունի և չէ անբան իրրեւ զհամայն անասունս որք են յերկրի . (ԾԱՆԴ . Ա . 24) : Եւ իրեն համար տրուած է պատուեր ՚ի Տեառնէ ապրիլ իրրեւ մարդ և ոչ իրրեւ անասուն . (Սաղմ . ԽԸ . 21) : Կը պարտաւորի շարունակ խորհիլ , մտածել , իւր կենցաղավարութեան ընթացքներն ուղղել սյն ճանապարհին որ դէսլ ՚իկեանք կ'առաջնորդ է զինքն . (Մատթ . Է . 14) : Եւ ոչ անբաններու նման միմիւյն ապրիլ ուտելու և ըմողելու համար . վասն զի մարդուն հոգին Աստուծմէ շնչուած է . (ԾԱՆԴ . Բ . 7 .) : իսկ անասունին ոգին երկրէն է ու դարձեալ երկիր կը դառնայ . (ԾԱՆԴ . Ա . 24.) : (ԾԱՆԴ . Գ . 19) : Զի մարդ ու անասուն խիստ տարրեր բառեր են և ասոնց մէջ անհուն ու անսահման տարրերութիւններ կան . ասոնք խրաքանչիւր անհատ կ'զգսյ և քաջ գիտէ թէ ինք Աստուծմէ մա՞րդ , թէ անասուն ստեղծուած է և որո՞ւ պատ-

կերի նմանութիւն ունի և կամ կը կրէ ինքն .
(Ծննդ. Ա. 27) : Եթէ մարդ սոյն իւր վսեմ կոչումն
չի ճանաչէ և չի գործէ իւր կոչման համաձայն
այս աշխարհի մէջ . յայնժամ ինք իւր բանական ա-
րարած լինելն կ'ուրանայ և այնմէետէ զոյն իրը¹
խօսուն , զգայուն , խոհուն և շարժուն էակ չեն
կոչեր՝ թէև ունի իւր վերայ այն յատկանիշներն ,
զորս ունին իւր նմաններն ու ընկերներն , զի իւր
բանականութեամբն կը լինի անբան և նման նո-
ցա (Սաղմ. Խթ. 21) : Սմին հակառակ երբ մարդ
իւր ուշադրութիւն կը դարձունէ իւր հանապա-
զօրեայ նուիրական պարտուց այն է ընթերցման
Ա. Գրոց և կը բանայ չնաշխարհիկ մատենի այն
տողերն , զոր կ'ուսուցանեն՝ թէ ինք աշխարհ ան-
նըսլատակ և անպաշտօն չէ ծնած և չէ ստեղծուած
«Եղիցի» բառով . (Ծննդ. Ա. 27) : Ա.յլ համայն
տիեզերաց Արարչի ձեռամբ . (Ծննդ. Ա. 27.) .
Այն Արարչի որուն ներկայութենէն սկսաւ այն ա-
հագին լեռան Մորենին այրիլ ու չ'սպառիլ . (Եղից .
Գ. 2.) Եթէ ճանաչէ իւր ո՞ր աստիճանի և ո՞րսփ-
սի կոչման համար այս աշխարհի մէջ ստեղծուիլն ,
յայնժամ սլիտի առնու իւր ձեռք այն Սրբազն
Աւետարանն և սլիտի բանայ նորա կենսատու խոստ-
մանց այն համարներն՝ զորոնք սլիտի ճանչցունեն
իւր այս աշխարհի մէջ իրրեւ եղրայր Տեառն կո-
չուած լինելուն մեծամեծ խոստումներն . (Հրովիմ.
Է. 17) և սլիտի զգայ թէ ինք այս աշխարհի մէջ
միշտ կրնայ գործել բարիք ու առաքինութիւն

Հետեւելով համայն ճշմարիտ վարդապետութեանց
Ա . Աւետարանի . եթէ մարդ ճանչնայ իւր պար-
տիք կը լինի գովելի ու դրուատելի մի անձ , հա-
մայն մարդկան ներկայութեան կը շրջի նա իրեւ-
լոյս . (Մատթ . Ե . 16.) Իսկ եթէ չուզէ իւր պար-
տիք ճանաչել , նոյն անձ թէ աշխարհի մարդկանց
առջեւ կը կորսնցունէ իւր յարգ ու սլատիւ , կը
մեղանչէ բոլոր պարտուց ու իրաւանց դէմե կ'ալ-
րի նա աստ աննշան ոք , և թէ իւր Արարչի այն
դատապարտութեան կ'արժանայ՝ զոր սլիտի ար-
ժանանան համայն իւր նման պատկերակից ու բա-
նական էակը , երբ իւրեանց կենաց հաշիւն սլա-
հանչուի . նոյն ժամուն պիտի լոեն և անկարող սլի-
տի գտնուին նոյն դատապարտութենէն զերծ մը-
նալ՝ թէ և ուզեն ալ ինքզինքնին արդարացնելո
փաստեր ու վկայութիւններ գտնել , ու խօսելու
քակեն իրենց սլասլանձեալ լեզուն . որոնց պիտի
կրկնէ այն արդար Դատաւորն իւր այն անդառ-
նալի վճիռն . զոր համայն պատուիրանազանց և օ-
րինի ընդդէմ գործող անձանց համար խօսուած է .
այս սլիտի լոեն այն Աստուածային խօսք որ կ'ը-
սէ իւր Աւետարանի մէջ . (Մատթ . ԻԵ . 41) : Մէկ
խօսքով որոնք որ իւրեանց սլարտիք կ'զդան և ըստ
այնմ կը վարուին , նոքա են սիրելի Արարչի և ժա-
ռանդորդ երկնից արքայութեան . (Մատթ . ԻԵ . 34.)
վասն զի օրինակահ ու պատուիրանաօկահ է այն
անձ , զոր կը ճանաչէ իւր նուիրական Պարտիք .
արդարեւ գովելի է այն անձ , զի կը լինի նա իւր

կոչման համապատասխանող . և աղաս կը լինի թէ
աշխարհի բանտէ և թէ երկնից անվերջանալի տան-
ջանքներէ . (Մատթ . իԵ . 46) :

Քանի որ ճանչցանք թէ մեք աննսլառակ և ան-
կոչում չեմք կը պարտաւորիմք մեր կոչման համա-
ճայն վարուիլ ու դործել և միշտ մեր տոջին ու-
նենալով Տիրոջ պատուերներն՝ զորոնք զմեղ կ'ա-
ռաջնորդեն՝ իբրեւ լոյս այս աշխարհի խաւարչտին
ու մարտիւլապատ վայրերէն . (Ապղմ . ԺԲ . 9) . Այս
ընտրեմք նոքա մեր առաջնորդ որ չը կորսուիմք :

ԴԱՍ Դ.

Արարածոց նամայն սեռից ,

Արարածոց ողջոյն դասուց .

Արուաց իգաց եւ անիգաց ,

Աւստերց դստերց եւ անուստերց .

Աւետարան կեանք է կենաց ,

Հնաշխարհիկ մատեան մարդկանց :

4 .- ԲԱՐՈՅԱՊԻՇՈՒԹԻ ՆԻՒԹԱԳՔՈ ՕԴԱԿԱՐ Է ՄԵԶ .

4 .- Երբ կ'զդամք թէ այս աշխարհի վերայ ու-
նիմք շատ մը պարտաւորութիւններ , թէ կը օնա-
կան և թէ աշխարհական յայտնի մի ձշմարտու-
թիւն է սր մեք այս մեր ասլրած վայրէն սլիտի

անցունեմք մեր բոլոր փափաքներուն ծարաւն և
աստի պիտի վայելեմք ամէն ինչ որ Աստուած սահ-
մանած է մեզ. (Ծննդ. Ա. 29-30). սոյն բարիքներն
անխտրաբար վայելելու արտօնութիւն ունիմք և
աղաստ եմք դանոնք մեր պիտոյից համաձայն ու
կամաց ուտելու ըմսել, ուրախանալ և զուտրճա-
նալ, տնկելու շինել, սակայն ասոնց բոլորն ալ
միմիայն մի ինքնագոյ էտեկի մը ձեռօք կը լինի .
(Ժող. Գ. 13). և մեր պարտաւորութիւնն է սոյն
ամէն բարիք վայելած ժամանակ զգալ որ մեք մի
պարտաւորութիւն ունիմք և այն մեզ խիստ պի-
տանի է և կը պարտաւորիմք նոյնին համաձայն
կենցաղավարիլու գործել, այն է յաջ ու յահեակ
չի խոտորիլ Աստուածային մեզ աւանդած պա-
տուերներէն. և եթէ ուզեմք մեր ամէն փափաք-
ներն ու իղձերն լիովին կատարելու վայելել ամէն
բարիք ինչ որ երկիր յառաջ կը բերէ ու կը բռու-
ցընէ, այս պահուն չի յիշեմք և չի նուիրեմք մեր
բոլոր խորհրդածութիւնք առ այն որ մեզ պա-
տուիրած է մեր Արարիչն իւր արարչագործու-
թեան ժամանակ. (Ծննդ. Բ. 16-17). Վասն զի երբ
մեր նախածնողն Ադամ ստեղծեց Աստուած գի-
տեմք որ զայն Եղեմական Դրախտն դրաւ և պա-
տուիրեց որ հոն գտնուող բոլոր ծառերուն պը-
տուղներէն ուտէ համարձակ, սակայն մի պատուեր
տուաւ նոյն Նախատեղծին և սլատուիրեց անհը-
նազանդ չի դտնուիլ յիշեալ օրինաց և եթէ չ'ուզէ
անսալ ու կատարել իւր Արարչի պատուեր. յայն-

Ժամ սլխտի կորսնցունէ իւր անմահութիւն և սլխտի լինի մահկանացու . սոյն պատուէր ուրիշ բան չէր՝ եթէ ոչ ճանչնալ իւր Արարիչն և նորա հրամանի անսալով պատուիրանազանց չի գտնուիլ . սակայն եւս որ մարդ ո՞րչափ ապերախտ է և ո՞ր աստիճանի յանդուգն որ կը համարձակի իւր Արարիչն չի ճանաչել և նորա պատուէրն ոտնակոխ ընել բուական համարելով որ իւր կամաց հաճոյքն կատարուեցան . և թէ կորսնցոց այնպիսի հազուագիւտ ու չնաշխարհիկ կեանք մը , որ այլ եւս ստանալ անհնարին է , երբ յանդգնեցաւ սոյնպիսի մի ձեռնարկութիւն ընել՝ յայնժամ զրկուեցաւ սյն աննման Դրախտէն որ յաւիտեան զինք երջանկայնելու համար ստացաւ . (ԾԱՆԴ . Գ . 22) . Ա՛ն արդեօք ո՞վ կրնայ պատմել նորա կորստեան և աքսորման զգացած ցաւն , եթէ համայն արարածք՝ ի մի վայր խմբուին և 'ի մի ժողովին՝ չեն , այս չեն կարող բացատրել և արդեօք ո՞ր գրիչ կրնայ պատմել սոյն աղետալի կորստեան վերայ ու թարգման կանդնելով բացատրել՝ թէ այս աստիճան է նորա զգացած ցաւն , և որ՞սլիսի թիւ կրնայ գտնուիլ ապացուցանելու համար թէ այսչափի կը յանդի իւր կորստեան ցաւոց աստիճանն . այս չիկայ աշխարհի մէջ մի արարած որ կարողանայ նախաստեղծի զգացած տրտմութեան ու ցաւոց միսիթարիչ , սփոփիչ . դեղ ու դարման լինիչ . ո՞յր պատճառաւ սոյն տաժանելի աշխատութեանց ենթարկուեցան Ադամ և համայն իւր սերունդք . ո՞չ ա-

սլաքէն իւր սլատուիրանաղանցութենէն ու պատուիրանի և սլարտուց ճանաչման հակառակ դորձելէն. (Ծննդ. Գ. 19): Մի անդամաչքերնուս առջեւ ներկայացունեմք սոյն անդարմանելի կորուստըն և ձեռքերնիս ծնօտնուս դնելով սլահ մը խորին խորհրդով ու ուշի ուշով սկսիմք մեր մտածութեան առարկայն առ այն միսցնյանկուցանել: Կարծեմ ուրիշ բան չի սկսի գտնեմք միմիսցն մարդուն անսանձ ու ապերախտութեան վարժ և հետամուտ լինելու ունեցած մի յատկութիւնն: Սոյնալիս մարդիկ աշխարհի մէջ եթէ ուզեն իւրեանց գաղափարաց համաձայն ամէն ինչ վայելել ու ապրիկ առանց յիշելու, թէ իրենք թէ և ունին աղատութիւն ու համարձակութիւն աշխարհի բոլոր բարիքներն վայելելու արտօնութիւն անխռաբար. (Ծննդ. Ա. 29-30): Նոցա սլուղներն ճաշակելու և իշխելու բոլոր երկրի անսանոց, թոշնոց և համայն «եղիցի» բառով ստեղծուած արարածոց. (Ծննդ. Ա. 26-29). Սոքա կը սլարտին մի Արարչի հնաղանդիլ և նորա պատուիրանաց կատարիչ լինել. (Ծննդ. Բ. 16-18.)Եւ թէ նախահայրն Ադամիւր պարտաճանազութեան օրինաց հակառակ վարուելով Դրախտին տքսորուելովի. (Ծննդ. Գ. 24) ինքն ու իւր համայն զաւակունք ենթակայ եղան նոյն սլատուիրաղանցութեան (Հոռվմ. Ե. 17): և նոյն օրինաղանցութեան սլատիժէն ոչ ոք կարող եղաւ մարդկային աղդն վրկել, աղատել ու օրինակահ կացուցանել եղծանելով նոյն Աստուածա-

յին վճիռ . թէե Աստուած խրկեցիւր ժողովուրդն անխնամ , լքեալ և անօդնական չի թողելու համար Նահապետներ . Արքահամ , Իստհակ . Յակոբ , Բագ 'ի սոցանէ Մարգարէներ . որք Են Մովսէս , Եսայի , Երեմիայ , Եղիոէ , Զաքարիայ , Դանիէլ և այլն . . . սակայն ոչ ոք կարողացաւ մարդկային ազգն փրկել ու ազատել Աղամային պատիժէն միմիայն մի Անձ գտնուեցաւ որ կարող եղաւ իւր կեանք զոհելով Խաչի վերայ ազատել ու փրկել սոյն անկեալ վիճակէն զմարդ . այս Քրիստոս էք նոյն Փրկիչն որ զմեզ փրկեց իւր արիւնովն . (Հոռվմ . Ե . 9) : Յիսուսի Քրիստոսի միմիայն արեամբ փրկուելնուս և նախաստեղին պատիժէն ազատ մնալնուս համար . Խիստ շատ վիտյութիւններ կան նոր ու հին Կոտակորանաց մէջ որոնց բոլորն աստ յիշել աւելորդ համարեցի . Մեք որ փրկեալ ժողովուրդք եմք (Եփկ . Բ . 5) և կասլրիմք շնորհաց օրէնքի տակ . (Հոռվմ . Զ . 14) նոյն Յիսուսի միջոցով և եթէ մեք եւս մեղանչեմք և օրինազանց գտնուիմք ու չի ձանչնամք մէք սկարտք ու պարտիք , զոր իրր մարդ կը սկարտաւորիմք հնազանդիլ օրինաց չի նմանելով մեր Նախածնողի , յարդել պարտահանացութիւն՝ զգալ թէ մեք նուիրական սկարտիք միմիայն աշխարհի մէջ բարի սկարիլն է . վասն զի մեք մահկանացուքս ոյն տսափճան սկատուած ու սաեղծագործուած եմք՝ զոր մարդ ինքնին կասլի և կը հիանայ երբ կը կարդայ (Սաղմ . Բ . 7) , եւ չեմ սխալիր եթէ ըսկմ

Հրեշտակներէն ալ աւելի խմասուն (Ղուկ. Ժ. Զ. 8.)
Եթէ բոլոր մեղ շնորհուած շնորհներն ուռնակոխ ը-
նելով դործեմք ինչ որ աշխարհային կամք կ'ուզէ
ու կը հաճի՝ յայնժամ մեք եւս սկիտի արտաքսու-
ինք այն Դրախտէն զոր Յիսուս Աստուծոյ սիրելի
որդին (Մատթ. Գ. 17) խոստացած է արտաքսել
բոլոր օրինաղանցներն . (Մատթ. ԻԵ. 41) : Ըսել է
պարտաճանաչութեան ու սկասուիրանապահու-
թեան բարոյապէս օգուտն զմարդ երկրէն , երկինք ,
մահէն , կեանքի , աղականութենէ , անապականու-
թեան կը վոխէ ու ժառանգորդ կընէ այն եր-
ջանկութեան ու անվախճան փառաց , զոր սկա-
րստուած է համայն ընտրելոց ու արժանեաց .
(Մատթ. ԻԵ. 34): Դարձեալ պարտաճանաչութիւն
օգտակար է նիւթապէս՝ ով որ աշխարհի մէջ իւր
սկասուիք կը ճանաչէ և ինչ որ մարդկութեան
ընել կը վայլէ՝ զայն ՚ի դործ կը դնէ , նոյն անձ
եւս աշխարհի մէջ կ'ասլի իւր Աստուծոյն մի ընտ-
րեալ արտրածն և կը տիրէ երկրի համայն շնչա-
ռոր և անշունչ , անասնոյ զեռնոց և տարերաց
(Ծննդ. Ա. 26.) Եւ ճիշտ այս իշխանութիւնն տրուե-
ցաւ ՚ի սկզբանէ մեր նախաստեղծին և ճշմարտա-
պէս դիտեմք որ նա եթէ օրինաց դէմ չի մեղան-
չէր մարդ աշխատութեան չէր դատապարտուէր ,
իւր և համայն իւր սիրեալ սերնդոց չէր տրուէր
սոյն անդառնոլի վճիռն (Ծննդ. Գ. 19:) Արդ խիստ
ճշմարիտ է թէ մարդ կ'ուզէ որ աշխարհի մէջ հա-
րուստ ու փառաւոր վիճակ մը ունենայ և իւր

գործերն յաջող վիճակի մէջ գտնուին շարունակ և
ինքն լինի ճիշտ մարդ բառին ստուգարանութեամբ
Տէր ու իշխան աշխարհի ու թագաւորէ բոլոր երկ-
րի ժողովրդոց որ ինք նոյն բոլորովին անծանօթէ,
և սպատուաւոր համայն նոյն քաղաքի ժողովուրդ-
ներէն, այս սպատուիրանապահութիւն նիւթապէս
զմարդ բարձր աստիճանի կը բարձրացունէ (ա) ըս-
տորնութենէ, աւագութիւն, մերկութենէ ու քա-
րայրի մէջէ ծառայութիւն. ծառայութենէ տնտե-
սութիւն, և տնտեսութենէ ու բանտէ թագաւո-
րութիւն. Երեւակայեցէք մի անդամ թէ ո՞վ ու
ո՞րսկիսի ոք էր գեղեցիկն Յովոէփ և բացէք Ս.
Գրոց (Ծննդ 1.է. գլուխկան մինչ Մ. գլուխ) նոյն գը-
լուխներուն մէջ սկսոի գտնէք նախապէս Յովոէփից
կրած զրկանքներն ու քաշած չարչարանքներն իւր
եղբարց ձեռամբ և ՚ի վերջոյ այնպիսի բարձր ալաշ-
տօնի մը կարգուիլն. Երբ մարդ սոյն համարներն
կընթեռնու ուշի ուշով, արդարեւ սկսոի զարմա-
նայ ու հիանայ սոյն սլատմութենէն և սկսոի գո-
չէ սյն Աստուածահայր կոշուած Մարդարէին խօս-
քըն որ կ'ըսէ «ո՛րակէս զի մեծ են գործ քո տէր,
և յոյժ խոր են խորհուրդք քո» (Սաղմ. ՂԱ. 5:) Արդեօք ո՞վ կրնար երազել թէ սյն աստիճանի
լքեալ, անօդնական և անոք մէկ մը նոյնսկիսի վա-
ռաց կ'արժանանայ և կը լինի Տէր ու իշխան Ե-
գիսկտոսի և երկրորդ արքայ՝ մեծին Փարաւոնի,
(Ծննդ. ԽԱ. 40-45) արքային Եգիսկտացւոց ինչ տե-
սակ անձ էր Յովոէփ որ իւր այնպիսի աննշան

վիճակէն բարձրացաւ մինչ ցգահ՝ թագաւորական
ո՞չ ապաքէն իւր Արարչի սլատուիրանաց հնազան-
դութիւն ընելով և մտածելով թէ Աստուծ միշտ
կը սիրէ այն անձերն , որոնք եթէ հարկ լինի իւր-
եանց կեռնք կը զոհեն և կը մատնեն 'ի բանա , և
իւրեանց արիւն չեն խնայեր , աւելի լաւ կ'ընտ-
րեն օրինազահ լինիլ քան Պատուիրանազանց , Սոյ-
նէն քաջալերեալ ինքն Յովսէփ տելի լաւ ընտրեց
իւր համար բանո ու մահ քան անսալ այն կնոջ ,
զոր ինքն կը հրաւիրէր 'ի Պատուիրանազանցու-
թիւն . (Ծննդ . 1.թ . 12) : Այսպէս եթէ մեք կը
փափաքիմք նիւթասլէս օդտիլ , հարստանալ , սլա-
տուաւոր լինիլ յաջս համայն անձանց , և լինիլ մեծ
քան զամենայն մարդիկ պատւով , պարտէ միշտ
մեզ հնազանդ լինիլ օրինաց . զի օրինազութիւն
զմարդ կը մատնէ 'ի կործանումն , 'ի հուր և 'ի դա-
տապարտութիւն յաւիտենական (Ծննդ . Փթ . 24-
25) . Իսկ առաջնարողներն և օրինաց հնազանդիլ
ու զողներն 'ի բոլոր սրտէ Աստուածային կործա-
նելու վճիռն յետս կը դարձունեն և փոխանակ
կորսուելու՝ երկրէն բոլորովին բնաջինջ լինելու ,
կ'արժանանան Աստուածային ներման ու առա-
գթութեան . (Յովն . 9 . 10 .) Նոյն իսկ Մարգա-
րէն իւր ուկեքնարով երգած երդին մէջ զարմա-
նալով և իւր բազմաժամանակեայ ունեցած փոր-
ձառութեամբ Տիրոջ ընտրեալներուն և Աստուա-
ծահաճոյ կեանք անցունող անձանց լքեալ , չուառ
չ կրնար տեսնելովն կը վկայէ (Ասդմ . 1.Զ . 23 .) Եւ

տարձեալ աշխարհանչակ իմաստունն Առղօմնն
իւր Առակաց մէջ կը դրէ սոյն վսեմ ճշմարտու-
թիւնն . «Որդիակ՝ զօրէնս իմ մի՛ մոռանար : Եւ
զրանս իմ պահեցէ սիրտ քո : Զի ընդ երկարու-
թիւն կենաց : Եւ ամք կենդանութեան . և խաղա-
ղութիւն յառելցին քեզ :» (Առակ. Գ. 1-2:) Աւե-
լորդ կը համարիմ այս մասին այլ եւս դրել . վասն
զի Ա. Դրոյ դրեթէ բոլոք համարներն կը պա-
տուիրեն բոլոր բանական արարածոց լինիլ օրի-
նական ու պատուիրանական համայն օրինաց հնա-
զանդ լինիլ ուզող անձանց կը խոստանան բարո-
յալէս փառք , երջանկութիւն և անզրտ կէանք
ի հանդերձելումն . իսկ նիւթալէս . հարստու-
թիւն , յաջուղութիւն , փառք , պատիւ , երկարու-
թիւն կենաց . . . Մէկ խօսքով եթէ կ'ուզեմք թէ
բարոյալէս և թէ նիւթալէս երջանկանալ առո և
ի հանդերձելումն , սկէտք է միշտ Ա . Դիրքն մեր
ձեռքն առնելով կարդամք նորա վրկարար էջերն
ու տողերն և մեր ուշադրութիւնն առ այն նուի-
րեմք , զի օրինականութիւն օրինաց ոչ դնելով
կը լինի . ասոր համար Առաքեալն մեզ կը պա-
տուիրէ ուշադիր լինիլ Աստուածային օրինաց ը-
սելով «Ապա ուրեմն հաւատք ՚ի լսելոյ հն՝ և լուր
՚ի բանէն Քրիստոսի :» (Հոգիմ. Ժ. 17) Առանց լը-
սելու ո՛չ ոք կարող է պահել և լոկ լսողներն եւս
չեն արդարանար ըստ վիայութեան Սրբազն Ա-
ռաքելոյն : «Զի ոչ եթէ որք լսողք օրինացն են
արդարացեալք են տոաջի Աստուծոյ . այլ առնողք

օրինացն արդարացին :» (Հոհվմ. Բ. 13) : Ըսել է օրինապահ լինելու համար ոլէտք է նախասկ, ու Աստուծոյ խօսքն Ս. Գրքին և երկրորդաբար ամէն ջանք 'ի գործ դնել զայն կատարելու . որով յայնժամ կը լինիմք Արարչի օրինաց լսողք ու կատարողք և կը նմանիմք մեք ոյն անձին որ իւր տուն «վիմի վրայ շինեց» Քրիստոս Աստուծոյ խօսքերն լսող ու կատարող անձինք կը նմանցունէ սոյն օրինակաւն: «Ամենայն որ լոէ զրանս իորդայոսիկ՝ և առնէ զսոսա՝ նմանեցի առն խմասանոյ . որ շինեաց զտուն իւր 'ի վերայ վիմի: Իշխն անձերեւք և խաղացին զետք՝ շնչեցին հողմք՝ և բախեցին զտունն՝ և ոչ կործանեցաւ՝ քանզի 'ի վերայ վիմի հաստառեալ էր:» (Մատթ. է. 24-25:) Թէեւ չեմք կրնար ըսել թէ որոնք որ ոյս աշխարհի մէջ բարի , արդար են ու պատոիրանապահ նորա աշխարհի մէջ չեն կրեր նեղութիւն և կը լինին շարունակ հարուստ . վասն զի Դաղարոս թէեւ օրինապահ , սակայն նորա աշխարհի կեանք էր թշուառութիւն , խեղճութիւն , ողք և լաց (Ղոհի. Ժ. 20-21): Նոյնպիս ամէն ամրարշտի կեանք աղքատութիւն ու աղերջանկութիւն . (Ասդ. ՀԲ. 12:) Դարձեալ Սոլոմոն խիստ լաւ կերպով ի՛ւ . պացուցանէ մեզ թէ մեք լաւ համոզուելու եմք որ ամէն չար իւր պատիժն սլիտի կրէ . եթէ պատահի որ երբեմն աշխարհի մէջ յաջողութիւն եւս ունենայ իւր սոյն վկայութեամբ : «Որ մեղաւ , արար զշար . յայսմշետէ՝ և ի վաղոց ժամանակաց :

Քանդի դիտեմ և ես՝ զինչ է բարխն երկիւղածաց
Աստուծոյ : Զի երկիցեն յերեսաց նորա : (Ժողվ. Բ.
12) : Ուրեմն կը պարտաւորիմք մեք միշտ բարի
ապրիլ, որ բարի մահուամբ եւս մեռնիմք, և թո-
ղումք աշխարհ իւր բոլոր սին ու սնուտի փառքե-
րովի հանդերձ, բարիք դորձեմք, այս բարիք :

ԳՐԱՌԱՋՈՒԹՅՈՒՆ ՊԱՐՏԱՀԱՆՉՈՒԹԵԱՆ

ԴԱՍ Ա.

1. — Ո՞ր աստիճանի անձանց կը պատկանի
ոլարտաճանաչութիւն : 2. — Մարդս իւր ս՞ր ժա-
մանակէն պէտք է սկսի: 3. — Ի՞նչ եղանակաւ
պէտք է 'ի գործ դնէ: 4. — Եւ որո՞ւ միջոցով
պէտք է ուսանի :

Ստեղծեալ ծեռօք Անարատի ,
Ստեղծեալ մատամբ Անմանի .
Փրկեալ արեամբ հաշեալ Փրկչի ,
Գնեալ արեամբ զնիեալ Գառի :

Աւետարան անգին Մատեան ,
Զքնաղ կտակ այն Ցիտւսեան :

1. - Ո՞Ր ԱՍՏԻՃԱՆԻ ԱՆՁԱՆՑ ԿԸ ՊԱՏԿԱՆԻ
ՊԱՐՏԱՀԱՆՉՈՒԹԻՒՆ .

1. - Օրէնք քանի որ ընդհանրութեան կը
գերաբերի . ըսել է ընդհանուր աստիճանի՝ Պա-
տուաւոր և Անսլատիւ , Հարուստ ու Աղքատ , Վա-

ճառական և Արհեստաւոր . Տէր և Շառայ . Այր
և Կին . Ուստր և Դուստր . Շեր և Երիտասարդ .
Պատանի և Մանուկ կը պարտաւորին ճանաչել խր-
եանց Պարտիք և չեն աղաս պարտաճանաչութենէ .
վտան զի չ'կայ Աստուածային մի օրէնք որ հրա-
մայէ սյս ինչ և այն ինչ աստիճանի անձանց պա-
տուիրանալահ լինիլ և ումանց պատուիրանազանց .
այլ կը յորդորէ և կը խրտէ համայն բանական
էակ վնել օրինաց հսկասակ և ճանաչել զուսումն
Աստուածդիտութեան : Առ սյս Յիսուս Աստուածոյ
որդին մինչ չէր հսկարձած Զիթենեաց լեռնէն
խր մետասան աշակերտներուն կը պատուիրէ «Եր-
թալ աշակերտել րոլոր հեթանոսներն ու մկրտել
զանոնք Հօր , Որդւոյ և Ս . Հոգւոյ անունովը և
սորվեցնել անոնց ինչ որ ինք ոլատուիրեց : » (Մատթ .
Իլ . 19-20 .) Եթէ պատուիրանալահ լինել աստի-
ճանի , հասակի և անձի լինէր՝ անշուշտ ոլէտք էր
որոշել . և քանի որ մեք չ'եմք կարդար Ս . Գրոց
Հին և Նոր Կտակարանի մէջ թէ օրէնք առ սյս
և առ այն կը վերտրերի . ճշգրտալէս գիտեմք
որ պարտաճանաչութիւն համայն անձանց կը վե-
րաբերի . և եթէ մեք արդարանաւ նողատակա-
սխալ փաստերով ուղեմք զմեղ դատապարտու-
թենէ աղաս պահելու համար ըսել՝ թէ մեղ համար
չէ , յոյնժամ Աստուածոյ դատապարտութեան վրձ-
ուոյն պիտի ենթարկուիմք մեք՝ և թէ րոլոր մեղ
նոման կարծիք ունեցող անձինք (Սադր . Խթ . 16-
22 .) Արդ ստուգիւ քաջ ճանչնալով մեր պարտա-

կանութիւն և լաւ համոզուելով թէ բոլորիս է օրինական ու պատուիրանալոհ լինելու պատուէրն այն Յիսուսին, զոր մեզ համար ինքն հաճեցաւ իւր Աստուածային հղօր բազուկներն կարկառել այն իսչին վերայ՝ որ իւր Աստուածային ձեռօք ստեղծագործեալ արարածք պատրաստած էին. յիշելով մեր պարտիք առանց ժամանակ կորսնցնելու գործեմք ինչ որ պարտաճանաչութեան կ'օգնէ, ու կը նալտստէ:

***

Դ.Ա.Ս Բ.

Համայն նովուաց Հովապետաց,
Աղջոյն դասուց Հայրապետաց.
Քահանայից մեծաց Պետաց,
Սարկաւագաց ողջոյն Դպրաց:

Աւետարան անգին Մատեան,
Զքիաղ կտակ այն Յիսուսեան:

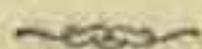
2.- ՄԱՐԴՈ ԻՒՐ ԽՈՇ ԺԱՄԱՆԱԿԵՆ ՊԵՏՐ Է ՍԿԱՒ

2.- Մարդս ընդհանրապէս ունի մի քանի աստիճաններ. այսինքն Մանկութիւն, Պատանեկութիւն, Երիտասարդութիւն և Ծերութիւն. ոմանք ուեկի յարմար կը դատեն Աստուած պաշտութեան սկսելու ժամանակն Ծերութեան օրերէն, ոմանք Երիտասարդութեան. ոմանք Պատանե-

կութեան . իսկ ոմանք Մանկութեան . ոլէտք է քննութեան առնելով սլահ մը խորհիմք և այս մասին թղթատեմք Ա . Գրոց համարներն և համոզուիմք թէ աւելի յարմարագոյնն և Սրարչի հաճելի եղածն որն է . առ այն դարձունելով մեր մտաց կարողութիւններն հետեւիմք ինչ որ Աստուածային , օրէնք կը տրամադրեն մեզ ըստ Ա . Գրոց վկայութեան աւելի սլաշաճագոյն ժամանակն է «Մանկութիւն» Որուն համար աւելի բացայտ կերպով կը խօսի Սողոմոն սոյն համարներովն «Եւ յիշեա զԱրարիչն քո՝ յաւուր մանկութեան քու մինչեւ հասեալ իցեն առուրք չարութեան : Եւ ժամանեցեն ամք՝ յորս ասացես , թէ ո՛չ են կամք իմ 'ի դոսա» (Ժողվ. ԺԲ . 1 :) Եւ արդարեւ ճշմարիտ է սոյն վկայութիւն . Ի՞վ է աշխարհի մէջ խմաստուն ու գիտուն անձ , որ կարող լինի ըսել և գուշակել թէ ինք իւր կենաց այս ինչ և այն ինչ օրերն լրացնելով սլիտի փոխուի երկրէն յերկինք . մինչ ցարդ որ այսչափ տարիներ հոլոված են , ո՛չ ոք կարողացած է սոյնալիսի որոշում մը տալ և նոյն ինքն երկնաւոր կարդապետն Յիսուս չ'ուզեց վերջին դատաստանի օրն որոշել . չէ թէ չէր գիտէր , քա՛ւ լիցի , այլ չ'ուզեց յայտնել . վասն զի եթէ չէր գիտէր ըսեմք . յայնժամ Աստուածային Անձանց մի կամք ունենալն ուրացած կը լինիմք և կ'ըլլամք Հերետիկոս . և քանի որ ո՛չ ոք գիտէ իւր կենաց վերջին օրն . ըսել է մարդ բարին չարէն որոշելու կարողութիւն ըս-

ապցած օրէն, որ դարձեալ Մանկութենէն ըսելէ . մեք որ ամէն զգացողութեամբ կատարեալ եմք և ամէն ինչ որ սահմանուած է , զայն 'ի պէտք մեր գործածել լաւ գիտեմք . պէտք է գիտնամք որ Աստուած չէ ուղած յայտնել մարդոց կենաց թիւն , թէ այս ինչ անձ այսչափ տարի սիստի առլրի . հաւանական է թէ մարդիկ միշտ սպատրաստ գտնուելու նակատակաւ չէ յայտնած . Յիսուս որ դատաստանի օրն չ'ուզեց յայտնել մարդկանց . (Մատթ . ԻԴ . 36 .) Նոյնողէս կը սպատուիրէ մեզ միշտ արթուն կենալ մեր կենաց վերջին օրն մեզ անյայտ կինելուն առթիւ (Մարկ . ԺԴ . 35-37 .) և չէ միայն այս՝ այլև բոլոր աշխարհի արարածք անկարող են իւրեանց մի վայրկեան և կամ մի երկվայրկեան տալրելուն երաշխաւորել մեզ . և առ այս յիշելով Առաքելոյն այն խօսք (Պադ . Զ . 10) . առանց սպասելու և առանց ժամանակ կորսնցնելու սկսիմք օրինասլահութեան և պարտաճանաշութեան , քանի որ տակաւին կ'ասլիմք և Աստուծոյ հոգին մեր մէջ կը թաղաւորէ . եթէ ըստ ոմանց կարծեաց ունեցած ժամանակնուն մէջ չ'ուզեմք գործել և որ և է սնոտի սպառնառներով կորսնցունեմք պատեհաւիթ ժամանակնիս . Նոյն ոտեն երկնաւոր Փեսան գալով պիտի մտնէ իւր յաւիտենական հանդիսան և մեք երկնաւոր Հարսանիքէն գուրս պիտի մնամք «Յիմար Կոյսերուն նման» . և թէեւ պիտի գոչեմք լալագին դիմօք , աղիողորմ հառաչանօք «Տէր Տէր բաց մեզ» . Սակայն

նոյն Փեսայն 'ի ներքուստ սլխոի պատասխանէ մեզ
ինչպէս Յիմար Կոյսերուն։ «Նա պատասխանի ետ և
առէ։ ամեն առեմ ձեղ՝ թէ, ո'չ գիտեմ զձեղ» (Մատթ.
իԵ. 12:.) Այս խիստ թշուսու սլխոի լինի յայնժամ
մեր վիճակ և սլխոի կորսնցունեմք այնպիսի հա-
զուագիւտ ու անգտանելի մի փառք, որոյ նման
չիք և արդարեւ չիք յ'աշխարհի, Արքազան Առաք-
եալն նոյն փառաց չ'ի կրնալով որևէ է կերպով բա-
ցայայտ մի պատասխան տալ և շուարելով իւր ու-
նեցած այնչափ գիտութեամբ որոշ մի ստորոգելի
յառկացունել։ սոյն հակիրճ երկու խօսքով կը բա-
ցայայտէ։ նոյն փառաց ո՞ր տատիճանի աննման
լինելն «Այլ որսիք և գրեալ է» զոր ակն ոչ ե-
տես։ և ունկն ոչ լուսւ. և 'ի սիրո մարդոյ ոչ ան-
կաւ։ զոր պատրաստեաց Առտուած սիրելեաց իւ-
րոց» (Ա. Կորնիթ. Բ. 9:.) Ե՛ն ուրեմն գործեմք
չ'սպասելով յարմար ժամանակի. այլ ներկայն չ'կոր-
սընցնելով գործեմք ասլադային համար։ այս
գործեմք միշտ։

ԴԱՍ Գ.

Թագաւորաց Թագակրաց ,
Թագուհեաց եւ Թագադրաց .
Գահակալաց Գահաբազմից
Արքայականաց Աղքայից :

Աւետարան անգին Մատեան ,
Զընադ կտակ այն Յիսուսեան :

Ի՞նչ եղանակ Պէտք է ՚ի գործ Դնէ .

Յ ս Առուածոյին պատուիրանաց պահպանութեան եղանակն մեք ուրիշ միջոցով չ'եմք կրնար ՚ի գործ դնել . այլ միմիայն մեր Փրկչի մեզ աւանդած փրկաւէտ Աւետարանի միջոցով . մեք խաբուսիկ , աշխարհի վառաց ու պատոյ արժանի անձանց վարուց ու գործոց կամ նոցա Տրամուրանական խորհրդով , Ճարտասանական ընտիր ձեւերով ու ճոխ բառերով խոռուած ու պատուիրուած աւանդութեանց բնաւ հետեւելու չ'ենք . այլ նոյն անձանց պատուիրած որևէ պատուիրանաց անսալ կը պարտիմք ըստ Աւետարանի : «Յաթոռն Մովսէսի նստան Դոլիրքն և Փարփսեցիք : Զամենայն ինչ՝ զոր ասիցեն ձեզ՝ արտրէք , և պահիցէք : Բայց ըստ գործոցն նոցա մի առնէք : Զի ասեն և ո՛չ առնեն (Մատթ . Իգ . 2-3:) Բայց նոցա աշխարհի վերայ անցուցած կենցաղավարութեան օրինա-

Կին հետեւելու չ'եմք . և այս եւս մի ճշմարտութիւն
է՝ թէ մարդ անմեղ . և անսխալ չի կրնար լինիլ և
մեք մեր Հայաստանեայց ուղղախառ Եկեղեցւոյ
բոլոր սլաշտօնեայք չ'եմք կրնար անմեղու տնսխալ
ընդունիլ ըստ Աւետարանի «չիք ոք բարի , բայց մի
Աստուած» (Ղուկ . Ժ.Բ. 19.) Միմիայն կը սլարտա-
ւորիմք մեք՝ մեր Յիսուսին «նայիլ» և անոր օրի-
նակին և ընթացքին հետեւելով (Եբր . Ժ.Բ . 2.) մեր
այս աշխարհի վաղանձիկ կենաց օրերն Աստուած-
սլաշտութեամբ անցունել և ըստ հաճոյս Տեսոն
գործել :

ԴԱՍ Դ.

Պայազատաց Փոխարքայից ,
Նախարարաց Եւ Վեհ Ազանց .
Կուռակալաց Եւ Բդեշխաց ,
Դատաւորաց Եւ Դատողաց :

Աւետարան անգին Մատեան ,
Զքնաղ կտակ այն Յիսուսեան :

4.- Եհ ՈՐՈՌ ՄԻՉՈՑՈՒԼ ՊԵՏՈՒ Է ՈՒՍԱՆԻ.

4.- Դարձեալ պարտաճանազութիւն մեզ կու-
սուցանէ Տիեզերաց Արարչի շնչով ներշնչուած և
ընտիր Անձերու միջոցով խօսուած ու գրուած Ա .

Գրոց վիայութեամբ, զոր Հին և Նոր Կտակարան,
կ'անուանուի. վասն զի Աստուծոյ իւր ժողովրդոց
հետ ըրած Խոստումներն, Պայմաններն, Կտակներն
և Աւանդած բոլոր պատուերներն կը պարունակի.
և ճշմարտասլես կը վիայեմք որ չ'կայ աշխարհի
մէջ այս տեսակ՝ ուրիշ Մատեան մը, զոր այսչափ
ճշգրիտ սասցդ լինի իւր բոլոր պարագայներովն.
զի ըսինք միմիայն Աստուծոյ շունչովն և աղդե-
ցութեամբն դրուած է. չ'կայ որ և իցէ մի կետ
որ խստելի և անընդունելի լինի բոլոր Քրիստոնէից,
եթէ կը հաւատամք թէ Արտրիչ մը կայ և նորին
որդին Յիսուս Քրիստոս երկինքէն յ'երկիր խոնար-
հեցաւ և մարմին տանելով մեզ նման մարդ եղաւ
և զմեզ սատանոյին գերութենէն աղատեց. ալէտք
է հաւատամք որ յիշեալ Մատեանն անզուգական է
և ոչ ոք կարող է նոյն չնաշխարհիկ Մատենի հաւա-
տար դասել որև. իցէ դրեանք մինչ ցարդ չէ գըտ-
նուած և յաւիտեան չի պիտի գտնուի. Արդ հա-
ւատի լինելով սոյն ճշմարտութեան և քաջ ճանչ-
նալով սոյն մատենի յարգն միշտ մեր առ օրեայ դո-
ւերն թող լինին նորա էջերն ու համարներն և ա-
սով պիտի ուսանիմք թէ պատուիրանասահն լինել
պարտ է մեզ հանասլազ:

Առ այս կը վիայէ նոյն ինքն Քրիստոս : «Հոգին
է կենդանարար, մարմին ինչ ո՛չ օդնէ . զրանսն
զոր ես խօսեցայ ընդ ձեզ՝ Հաղի է և Կեանք»
(Յովհ. Զ. 64:) Եւ կրկին կը վիայէ «Քննեցէք զգիրս
Զի դուք համարիք նոքօք ունիլ զկեանսն յաւիտե-

նականս : Եւ նոքին իսկ են . որք վկայեն վասն իմ ,
որովք համարիք ունիլ կեանս» (Յովի . Ե . 39 :) Աւ
խիստ շատ վկայութիւններ ես կան , որոնք ասա
մի առ մի յիշել աւելորդ է և անպատճաճ . կար-
ծեմ կրցանք բացատրել ձեզ համայն ընթերցողացդ ,
թէ պարտաճանաչութիւն միմիայն մարդ Ա . Գիր-
քէն կրնայ սորմիլ և ոչ ուրիշ գրքերէ . վասն զի
Ա . Գիրքն է բոլոր գրեանց աղբիւրն , գետն լա-
ևս ըսելով Ռվիլիանոսն . Ուստի ինչպէս բոլոր գե-
տեր , առուակներ , աղբիւրներ դէպէ ՚ի Ռվիլեան կը
հոսեն . նոյնակն բոլոր գրեանք Հին և Նոր Կտա-
կարանի ճշմարիտ վարդապետութենէն բղխեալ են
և կը բղխին միշտ ու յաւիտեան . Մեք մեր հո-
գեւոր ծարաւն ուրիշ միջոցով չ'եմք կրնար ան-
ցունել , զովացունել . այլ միայն նոյն Մատեանէն
և քանի որ մեք կ'զգամք թէ բարոյապէս ծարա-
ւեմք Աստուածային բանից , առ այն դիմեմք ա'յս
միմիայն առ այն որ մեր հոգեւոր ծարաւն անցնի
և մեք կարօտ չ'ի լինիմք ուրիշ ջուրերու մեր ծա-
րաւն անցնելու ու զովացնելու , քանի որ մեր քով
ունիմք :

Գ-Լ Ռ-Ե Շ-Վ Գ-Հ.

— — —

ԱԵՆՑԱԴԱՐՈՒԹԻՒՆ ՄԱՐԴԱԱՆՑ ՅԵՐԱԲԻ.

Դ-Ա. Ս-Վ.

1.- Մարդիկ ի՞նչպէս կը ծնին : 2.- Ի՞նչպէս կ'ապ-
րին : 3.- Ի՞նչպէս կը մեռնին : 4.- Երկրի վերայ
ի՞նչպէս պէտք է ապրին : 5.- Յետ մահուան ո՞ւր
պիտի երթան : 6.- Հոն կրնա՞ն մեկզմէկ մանա-
չել : 7.- Եւ մինչեւ ցե՞րք պիտի սպասեն : 8.- Ար-
դարք ու մեղասորք ո՞ւր պիտի երբան . 9.- Հոն
ի՞նչ պիտի ընան : 10.- Եւ մինչեւ ցե՞րք :

Խորհրդականաց խորհուղաց ,

Անդամոց Անդամակցուաց .

Բժշկաց Բժշկապետաց .

Աւտոցչաց Աւտոցչապետաց :

Աւետարան անգիւտ Մատեան ,

Աղջոյն պայման այն Աստուածեան :

1.- ՄԱՐԴԻԿ Ի՞ՆՉՊԷՍ ԿՔ ԾՆԻՆ .

1.- Բնդհանուր մարդկանց ծնունդ մի օրինա-
կի՝ ինչպէս կը ծնի թաղաւորն , նոյնակէս կը ծնի

աղքատն , ինչպէս կը ձեւակերպուի Երեխայն իւր
մօր արդանդին մէջ և որչափ ժամանակուան հա-
րուստին . նոյն եղանակու և նոյնչափ ժամանա-
կուան մէջ մուրացկանին Երեխայն . մարդուս ծը-
ննդեան եղանակն ընաւ տարրերութիւն չ'կրնար
ունենալ . այլ բոլորն հաւասար կերպով կը ծնին և
կ'ուգան յաշխարհ , ամէն տեսակ մարմնաւոր ձեր-
քերու յատկութիւններն և հոգեւոր բոլոր շնորհ-
ներն 'ի վերջոյ ստանալու . բայց անդամոց կազմա-
կերպութիւններն ամենայն կատարելութեամբ նոյն
կը լինի , ինչպէս կը տեսնեմք մեղնման արարած-
ներու կազմութիւնն . բայց Երբեմն կընայ ըլլալ որ
մարմնոյ անդամոց մասերէն մին կամաւելին իսան-
դարուած լինին այդ ալ Մարց անհոգութեան ար-
դիւնքն է և ոչ ուրիշ . ըսել է աշխարհի Բանական
և Անբան Արարածոց , Անսանոց , Թռչնոց , Սողնոց
և այլն և այլն . . . Ծնունդն միակերպ է ըստ իւր-
եանց տեսակի և չէ տարրեր միոյն ծնունդն միւ-
ուն , իւրաքանչիւր սեռի ու տեսակի համաձայն :

ԴԱՍ Բ.

Մեծամեծաց եւ Փարթամաց ,
Մեծատանց եւ Գանձապետաց .
Վաճառականաց եւ Մեծաց ,
Արհեստաւորաց եւ Փոքունց :

Աւելուարան անգիւտ Մատեան ,
Ողջոյն պայման այն Աստուածեան :

2.- Ի՞նչզՊԵԱ ԿԱՊՐԻԵ.

2.- Մարդկանց ասլրելու եղանակն տարրեր է և
մին միւսին չի համապատասխանէր՝ այսինքն ոմանք
կը լինին թագաւոր . ոմանք Ազքատ . ոմանք Հարուստ .
ոմանք թշուառ . ոմանք Վաճառական և ոմանք
Արհեստաւոր և այլն . . . վասն զի եթէ բոլոր
մարդիկ թագաւոր լինէին , ո՞վ սլիտի լինէր ժողովուրդ .
եթէ բոլոր մարդիկ վաճառական լինէին ,
ո՞րոնց սլիտի վաճառէին իւրեանց ասլրանքներն .
եթէ բոլորն աղքատ լինէին , ո՞վ սլիտի լինէր նոցա
օդնական ու խնամող . ըսել է՝ մէկ խօսքով աշ-
խարհի համար ամէն ինչ հարկաւոր է և մին միւ-
սին օդնութեան կը կարօտի . նոյն իսկ թագաւ-
որք կը կարօտին ամէն կարգի անձանց . և հա-
մայն անձինք՝ թագաւորաց . ժողովուրդք՝ Մեծա-
տանց . և Մեծատունք՝ ժողովրդոց և այլն և այլն . . .
Եւ ըստ Արքական Առաքելոյն (Ա. Կորայշ. ԺԲ. 17-31.)

Մարդիկ տարրեր կ'ապրին՝ այսինքն Պաշտօնին
տարրեր տարրեր են: Բայց ուտելու, ըմալելու, շըր-
ջագայելու, ննջելու և ոյլն . . . մի և նոյն ձեւք
ու տեսակեր են և ոչ տարրեր. սակայն ասոնց մէջ
եւս կան բացառութիւններ, որոնք մի առ մի յիշել
ընթերցողաց տաղակութիւն կը սլատմառէ. մարդ-
կանց աշխարհի կենակցութեան եղանակն մի և նոյն
չ'է. այլ տարրեր տարրեր, ըստ իւրեանց կամաց,
հաճոյից ու դաղախարաց :

ԴԱՍ Գ.

Շերոց տիոց եւ Զառամաց,
Երիտասարդաց Պատանեաց.
Զափանասից եւ Անչափից,
Առ հասարակ Մեծաց Փոքունց:

Աւետարան անգիւտ Մատեան,
Ողջոյն պայման այն Աստուածեան:

3.- Ի՞ՆՉՊԵՍ ԿՐ ՄԵՌՆԻՆ.

3.- Ըստ Իմաստնոյ. Մարդիկ հաւասար կը ծը-
նին, տարրեր կ'ապրին և հաւասար կը մեռնին. Մահ ամէն արարածի մի և նոյն կերսլով կ'իշխէ և
համայն արարածք չ'են աղատ մահէ. և ով որ ծնած
է անիկա մահէն աղատ չ'է և չի կրնար աղատ լինիլ.

քանի որ Աստուած Նախամարդուն սոյն վճիռն
տուաւ (Ծննդ. Գ. 19.) աշխարհի ստեղծմանէն
մինչեւ ց'այժմ չ'է եղած մահէն ազատող բաց ՚ի Ե-
նովքէն (Ծննդ. Ե. 24) և Եղիայէն (Դ. Թագ. Բ. 11.)
որոնք մահուան համը չ'առին . և նոյն խոկ Քրիս-
տոս մեռաւ ու թաղուեցաւ գերեզմանի մէջ և մա-
հուան համը ձաշակեց , (Մատթ. Իէ. 50-61.) որ
կատարուի իւր կատարեալ մարդ ու կատարեալ
Աստուած լինելն . Տես (Նիկիոյ Հանգանակն) և Եսայ .
Է. 14) և (Մատթ. Ա. 20-22.) Մահէն ո'չ ոք տ-
ղատ լինելուն կը վկայէ Մարդարէն : « Ո՞վ է մարդ՝
որ կեցցէ՝ և ոչ տեսայէ զմահ , կամ փրկեսցէ զանձն
իւր ՚ի ձեռաց դժոխոց » (Մաղմ. ԶԸ. 45.) Մարդ-
կանց մահն ալ մի և նոյն է . վասն զի ինչպէս կը
մեռնի Հարուստն , նոյնպէս կը մեռնի Աղքատն .
ինչպէս Մեծն նոյնուկո Փոքրն . ինչպէս Այրն , նոյն-
պէս Կինն . ինչպէս Որդին , նոյնպէս Դուստրն և
այլն և այլն . . . չ'իք տարբերութիւն և չ'իք խսիր
ընդհանուր մարդկային Աղդի . Ուրեմն աշխատիմք
բարի մահուամբ մեռնելու , որ երկինք զմեզ պը-
սակէ իւր անանցանելի փառօք ու յաւիտենական
երջանկութեամբ (Մատթ. ԻԵ. 34.)

ԴԱՍ Դ.

•••••

Աւետարան է Փրկութիւն ,
Նովաւ է Կեանք Արքայութիւն .
Անանց փառաց է նա Խոստում ,
Յաւէրժ կենաց է նա Ասում :

Աւետարան անգիւտ Մատեան ,
Ողջոյն պայման այն Աստուածեան :

4.- ԵՐԿՐԻ ՎԵՐԱՅ Ի՞ՆՉՊԵՍ ՊԵՏՔ Է ԱՊՐԻՆ .

4.- Աշխարհ որ մարդուս համար սահմանուած է ,
և մարդ կ'ապրի աշխարհի վերայ Տէր ու Իշխան
Համայն Անտանոց ու կենդանեաց , և ինք ոյս իշ-
խանութիւն երբ չարաչար գործածէ և չ'ուզէ իւր
պարտուց ու իրաւոնց հետեւիլ ու գործել ինչ որ
իւր մարդկութեան կը վայելէ . սկսի իւր գաղա-
փարներն աւելի աշխարհային սնուի յոյսերուն
տալ՝ ու տոլրիլ երկրի վերայ մարդու կերպարանօք՝
բայց ո'չ մարդկան վայել գործերով , նոյն անձ չ'է
մարդ , այլ բեռ աշխարհի , նախատինք մարդկան
արհամարանք ժողովրդոց , և ատելի իւր տիե-
զերաց Արարչի (Սաղմ. ԺԴ. 4:) Մարդ ուրիշ նը-
պատակաւ ստեղծուած չ'է . այլ երկրի վերայ աշ-
խատիլ՝ գործել իւր նիւթականն հայթայթելու .
Իսկ բարոյապէս գործել բարիք և ջանալ ինչ որ
իւր ծարտւ ու նօթի Հոգւոյն անհրաժեշտ սկիտա-

նի է . Ինչպէս որ մարմին առանց հացի ու ջուրի չ'է կարող տպիլ , Նոյնպէս Հոգին առանց առաքինի ու Աստուածահաճոյ դործերու . մարմին կուզէ ուտել ասլրելու համար , և իւր ամենագլխաւոր սնունդն է հաց (Սաղմ. ՃՊ. 15 :)

Հոգին կուզէ յաւիտեան տպիլ , որուն սնունդըն է Արդարութիւն , Ճշմարտութիւն ու Խաղաղութիւն . մեք շարունակ մեր մարմնոյն համար կ'աշխատիմք և մեր աշխատանաց վարձըն կը նուիրեմք մարմնոյն , որ Հոգւոյն չ'օգնէր (Ժողվ. Զ. է .) Մարմին առանց Հոգւոյ չ'է կենդանի , այլ անխօս մի դիակ և կերտակուր հողոյ (Սաղմ. ՃԿԵ. 3 :) Արդարեւ առաւել է Հոգի քան զմարմին (Պուկ. ԺԲ. 23 :) Ուրեմն ո՞րչափ սլէտք է աշխատիմք մեր հոգւոյն համար , նորա քաղցն ու ծարաւն անցնելու բոլորովին . այս ունիմք բանականութիւն՝ որ այս անուրանալի է , և կը հաւատամք թէ մարմին անկարող է երկնից արքոյութեան ժառանգորդ լինելու (Ա. Կորնթ. ԺԵ. 50 .) Եւ քանի որ կը հաւատամք Աստուծոյ ճշմարտութեան սլէտք է նաեւ հաւատալ թէ մարմնոյ խնամ տանելով և Հոգւոյն անփոյթ մնալով խնամ տանելու՝ կը մեղանչեմք Աստուծոյ մեզ շնորհած Հոգւոյն դէմ առ այս Առաքեալն կը սպասուիրէ . Վմարմնոյ խնամ չի տանիլ » (Հողվմ. ԺԳ. 14 :) Զի մարմին շարունակ հակառակ Հոգւոյ կուզէ դործել և Հոգի մարմնոյ (Գաղ. Ե . 17 :)

ԴԱՍԵՎ .

Աւետարան դուռ է կենաց ,
Անյաղթելի անմիւ Քաջաց .
Անհապելի Բազմամեղաց ,
Դիւրամատչելի Անմեղաց :

Աւետարան անգիւտ Մատեան ,
Ողջոյն պայման այն Ասոռւածեան :

5.- ՅԵՏ ՄԱՀՈՒԱՆ ՈՒԻՐ ՊԻՏԻ ԵՐԹԱՆ .

5.- Երկրի վերայ կը տեսնեմք շտա ժողովուրդ-ներ այլ և այլ Կրօնքէ ու այլ և այլ Աղդէ . որոնց ողին ներշնչուած է Արարչէ (ԾԱԱՂ. Բ. 7.) Եւ չ'կայ Արարած մը՝ որ նոյն Արարչէն ստեղծուած չի լինի ընդհանուր մարդիկ կ'առլին աշխարհի վերայ տարբեր Կրօնքով ու մին միւսին չի համապատասխանող գաղափարաւ . թէ և բոլոր մարդիկ կը հաւատան թէ աշխարհ ստեղծող էակ մը կայ և նոյն ինքնագոյ , անսկիզբն և անվախճան Աստոծոյ շնորհիւ կ'առլին այս աշխարհի մէջ՝ և տոանց նորա հրամանի չ'են կարող շարժիլ ու շնչել գէթ-մի բողէ . վասն զի եթէ ուղէ Աստուած կարող է մի վայրկենի մէջ բոլոր մարդիկ ու անասունք ոչընչուցնել (ԾԱԱՂ. ԺԹ. 25.) Սակայն իւրաքանչիւր անձինք վինելով որ և է Աղդի ժողովուրդք տարբեր կարծիքներով կը խորհին՝ կը մտածեն ,

իւրեանց գաղափար տռ այն կը փախաքին յանկուցանել. գտնելու մի ճանապարհ որ զիրենք առաջնորդէ դէպ յերկինք ու յաւիտենական անձառելի փառաց ալ ժառանգորդ ընելու մեծ յոյս խոստանալով արժանացունէ . և ամէն Քրիստոնեայ կոչուած Ազգ կը սննդէ թէ ինք է միայն ճշմարիտ Քրիստոնեայ և ինք կրնայ արքայութեան ժառանգորդ լինիլ . չ'կայ Քրիստոնեայ Ազգմը որ զինք նոյն փառաց անարժան և ժառանգորդ չի դաւանի . վասն զի իւրաքանչիւր Կրօնի ժողովուրդք ունին իւրեանց ձեռք Հին և Նոր Կտակարանն . որ տարբեր չի խօսիր և չ'է գրուած մին միւսէն տարբեր խմաստով ըսել է իւրաքանչիւր անձ ըստ իւր դատողութեան կը սեսլհականէ իւր գաղափարի համաձայն Ա. Գիրք և կը մերժէ ուրիշ անձերու ըստացած գաղափարն . առ այս բաժնուած են չատմը տեսակ Կրօններ ու Ազգեր , որոնք Կրօնի սկըզբունքն ձիչտ ստացած են Աւետարանէն և կը հաւատան Աւետարանի ճշմարտութեան , բայց չ'են յարդեր նոյն Կտակարանի աւանդած սոյն ճշմարտութիւնն : «Ես՝ լոյս յաշխարհի Եկի : Զի ամենայն որ հաւատայ յիս , 'ի խաւարի մի մնացէ , » (Յովի . ԺԷ . 46:) Ամենայն բառով պէտք է խմանամք բոլոր մարդիկ . զի այս խօսքով ոչ Կրօն և ոչ Ազգ բաժանեալ պէտք է լինի , վասն զի ինքն թէև (իսրայելի կորսուած ոչխարներն խնդրելու եկաւ .) (Մատթ . ԺԷ . 24:) Սակայն որոնք որ զինք չ'ընդունեցին անոնք չ'արժանացան նոյն Փրկչի ոչխա-

բայց գաւիթն մտնելու , որ իւր ոչխարներն լինէին
(Յովհ. Ժ. 1-4 :) Զի ինքն իւր Անձ դրաւ իւր ոչ-
խարներուն համար . և արդարեւ պէտք է ոչխար
բառով Մարդ ու Արարածներն իմանամք՝ որոնք
բանականութիւն ունին (Ա. Կորնիջ . Թ. 9-10 :)
իսկ որոնք որ Զինք ընդունեցին զանոնք իւր Եղ-
բայրներն անուանեց (Յովհ. Ա. 11-19 :) Դարձեալ
Ազգ ու Կրօն չ'որոշեց Յիսուս և չ'ըստ այս ինչ
և այն ինչ Ազգէ ու Կրօնէ եղողներն են իմ Եղ-
բայրներս , այլ որոնք որ Զինք ընդունեցին Զանոնք
անուանեց իւր Եղբայրներն . ըսել է բոլոր Քրիս-
տոսի հաւատացողք իւր Եղբայրներն են . Մար-
դիկ պէտք է ճանչնան որ իրենք մեծ ու խիստ
մեծ պաշտօնի մը կանչուած են և իրականապէս
պիտի լինին երկնից արքայութեան մէջ հաւասար
այն Յիսուսին՝ որ յանձն առաւ մեզ մեղաւորացս
համար Խաչուիլ . և հիմակ Հօր Աստուծոյ աջ կողմը
նստած կը բարեխօսէ (Հովհանն . Բ. 34 :) Քանի որ
ընդհանուր մարդիկ ստեղծուած են ու յաշխարհ
եկած՝ և ունին իւրեանց մէջ Աստուծոյ շունչն ,
չէ հնար ստեղծուածի մը չի մեռնիլ ու գերեղ-
ման չի մտնել ըստ վճռոյն Աստուծոյ (Ծննդ . Գ .
19 :) Այլ բոլոր մարդիկ մահկանացու են և իւր-
եանց կենաց օրերն լրացնելով կը փոխուին երկ-
րէն յերկինք , թողլով ամէն Հարստութիւն , իմաս-
տութիւն , ձարտարութիւն , դովելի Զիրք , Ընտա-
նիք , Զաւակունք . և ամէն ինչ որ աշխարհի մէջ
ունէին կը պարծէին նոքօք՝ կը խրոխտանային

Կը Փքանսոյին . միմիսոյն կը տանին խրեանց հետ
՚ի գերեզման պարզ կտաւ մը . վասն զի մարդիկ
կը ծնին մերկ յաշխարհ . և դարձեալ կիջնեն մերկ
՚ի գերեզման (Ա . Տիմ . Զ . 7 .) Մարդկանց մար-
մին որ Հողէն առնուելով շինուած է (Ծննդ . Բ . 7 .)
դարձեալ հոգին իրմէն բաժնուելով մարմինն հոգ
սլիտի դառնոյ (Ծննդ . Գ . 19 .) իսկ Հոգին որ Աս-
տուծմէ որուած է (Ծննդ . Բ . 7 .) Դարձեալ Աստո-
ծոյ քով կ'երթայ (Ժողվ . ԺԲ . 7 .) Անշուշտ չ'եմք կը բ-
նար տարակուսիլ . վասն զի Ա . Գիրք կը վիայէ .
Դարձեալ (Յայտ . Զ . 9-11 .) Մէկ խօսքով մարդ
երբ իւր երկրաւոր կենաց շրջանն կը լրացնէ . կը
խոխուի երկրէն յերկինք՝ ոչ թէ մարմնով , այլ Հոգ-
ւով . զի մարմին կիջնէ ՚ի գերեզման , իսկ Հոգին
կ'ելլէ յերկինս՝ հոն ուր որ կը բնակին բոլոր Հոգիք :

ԴԱՍ Զ.

Աշխարհն ու Հարստութիւն,
Սին փառք ու սին Մեծութիւն.
Մոլի կեանք ու կեցութիւն,
Կ'Առաջնորդեն դէպ 'ի Աստ :

Աւետարան ու Կրօն,
Կ'Առաջնորդեն դէպ 'ի Անդ :

Յ.- ՀՈՆ ԿՐՆԱԾ ՄԵԿՉՄԵԿ ՃԱՆԱՋԵԼ.

Յ.- Բոլոր 'ի Տէր ննջողներն , որ Երկինք սիտի
Երթան . հոն սիտի սպասեն մինչեւ Գատաստան
իւրեանց գործոց հատուցման , որ Գատաստանի
առեն սիտի յայտնուի (Երք . 9. 27.) կամ իւրեանց
սպատիժն սիտի ստանան (Յովի . Ե . 29.) կամ վարձ-
քըն . և գիտեմք որ մէկզմէկ սիտի կարողանան
ճանչնալ Աւետարանի սոյն վկայութեամբ (Ղոնի .
ԺԶ . 23:) . Սակայն այս ճանաչողութիւն աւելի
սրտի խայթ սիտի լինի՝ քան թէ սիտիութիւն և
դարման ցաւոց (Ղոնի . ԺԶ . 25:) Մարդիկ ո՞րչափ
զգուշութիւն ընել կը սպարտին որ դատապարտու-
թենէ , ազատ մնան , այն դատապարտութենէն որ
մշտնջենաւոր սիտի լինի ու յաւիտենական (Մատթ .
ԻԵ . 46:) . Քաջ ճանչնալով Առաքեալն թէ Գատաս-
տանի առեն արդար Դատաւորի Գթութիւնն , ու
Մարդասիրութիւնն անկարող են զմարդիկ փրկել

ու ազատել։ Կը սկսուիրէ մեղ համայնխցս յիշեցընելով սոյն ճշգրիտ խօսքն ։ «ԱՇ մեծ է անկանիլ ՚ի ձեռս Աստուծոյ կենդանւոյ» (Երբ. Ժ. 31) այն Աստուծոյ որոյ «Եղիցի» բառով ստեղծուեցան համայն Արարածք և խոլ Տիեզերք (Ծննդ. Ա. 3-26.)

ԴԱՍԱ Է.

Նաւն եւ իւր Նաւավար,
Ղեկն եւ իւր Ղեկավար.
Կամքն եւ իւր կամավար,
Կ'Առաջնորդեն դէսլ ՚ի Աստ :

Աւետարան ու Կրօն,
Կ'Առաջնորդեն դէսլ ՚ի Անդ :

Դ.-ԵՒ ՄԻՆՉԵԿ Յ'ԵՐԲ ՊԵՏԻ ՍՊԱՍԵՆ.

Դ.-Աշխարհ ստեղծագործուելէ մինչեւ ց'արդ
և խոլ մինչեւ Դատաստան բոլոր Արարածոց
Բանական ու Անբան Շնունդ՝ ու Մահ կոյ. Կը
ծնին յաշխարհ՝ կ'ասլրին իւրաքանչիւր անհատք
սահմանուած օրինօք և կանոնիւք. մինչ ց'արդ
անթիւ անհամար Արարածներ ծնած, ասլրած և
ննջած են. իւրեանց նեխեալ մարմին դերեզման
թողլով՝ կրկին հող դառնալու (Ծննդ. Գ. 19.) խոլ
իւրեանց անմահ Հոգիք սաւտունելով դէսլ յեր-

Իինք վոխուած են և այժմ կան ու պիտի սպասեն մինչեւ երկրորդ գալուստ Քրիստոսի (Եղբ. թ. 28:) Բայց գալուստն ե՞րբ պիտի լինի և տակաւին ո՞րչափ ժամանակ կայ . այդ միմիայն Հօր Աստուծոյ կամքէն կախեալ է (Մատթ . իԴ . 56:) ո՞չ ոք կարող կը լինի ժամանակ որոշել . քանի որ նոյն ինքն Յիսուս չ'ուզեց . և կը յայտնէ մեզ թէ նոյն օրուան որոշումն Ամմիայն Հօր Աստուծոյ կամքէն կախեալ է . և որչափ որ մեզ համար օրերն աւելի երկարագոյն կը թուին ու նոյնպէս տարիներն , Աստուծոյ քով այնպէս չ'է , այլ նորա համար ոչինչ են մարդոց կենաց տարիներն ու օրերն և չ'ունին նշանակութիւն քանի որ Մարգարէն կը վկայէ (Ասդմ . Զթ . 3:) Բայց է բոլոր անմահ Հոգւոց մինչեւ Դատաստան սպասելն չ'է գժուարին և տաղտկալի . վասն զի աննիւթ Հոգի կ'ընկերանան և կը խռնին հոն՝ ուր որ Աստուծ սահմանած է . և իւրաքանչիւր Հոգի կ'ըսպասէ նորա որոշման և անդառնալի վճռոյն՝ զորարդար Դատաւորն սլիտի վճռէ (Մատթ . իԵ 34-42:)

Դ-Ա-Ս Ը.

Զեռն եւ իւր Զեռագործ ,
Արծաթն եւ իւր Արծաթագործ .
Ասկին եւ իւր Ասկեգործ ,
Կ'առաջնորդեն դէպ ՚ի Աստ :

Աւետարան ու Կրօն ,
Կ'առաջնորդեն դէպ ՚ի Անդ :

8.- ԱՐԴԱՐ.Բ ԱՒ ՄԵԴԱԻՈՐ.Բ ՈՒԽՐ ՊԵՏԻ ԵՐԹԱՆ .

8.- Որոնք որ աշխարհի մէջ բարիք գործած են
և իւրեանց կենաց իւրաքանչիւր վայրկեաններն
չեն փասնած . աշխարհային սին փառքերու , ու չեն
չաղախուած ամէն տեսակ աղտեղութեանց , որոնք
զմարդիկ կը մոլորեցնեն և կը զրկեն Աստուածա-
յին երջանութեան Դրախտէն (Ա. Կորնթ. Զ. 9-10 :)
Այլ իրք բանական էակը ճանչնալով իւրեանց սպար-
տիք և զգալով իւրեանց պարտանանացութիւն
աշխարհի մէջ ապրած են միշտ Աստուծոյ պա-
տուիրանաց համաձայն յաջ և յահեակ չի խոտո-
րելով , ճիշտ մեր հաւատոյ Զօրադլխուն նայելով
և նորա շաւղաց հետեւելով , ինչպէս անցուցած է
մեր օրինաց Զօրավարն (Եքր. ԺԲ. 2 .) Նոյն անձինք
անտարակոյս պիտի ժառանդեն աշխարհի սկիզբէն
սպարաստուած յաւիտենական անվախճան փառքն
որ է Արքայութիւն (Մատթ . ԻԵ. 34 :) Վասն զի

նորա աշխարհի մէջ գործեցին ինչ որ իրենց համար սլատուիրուած էր և ստացան այն խոստումներն , զորս կը վկայէ Սուրբ Գիրք (Բ . Տիմ . Դ . 7-9 .) (Յայտ . ԺԴ . 13 .) Արդարեւ երանելին են այն անձինք ու սկիտի վայելեն այն փառքն որուն կ'սպասէին և սկիտի ստանան այնելքարչէն՝ որ յանձն առաւ և հաճեցաւ մարմին առնելով մեզ նման մարդ ապրիլ այս անիրաւութեան տան մէջ և մեզ ինքն օրինակ եղաւ կրելով ամէն տեսակ չարչարանք , նախստինք , արհամարտնք և մինչեւ իսկ իսչի վերայ մեռնիլ յանձն առաւ (Ա . Պետ . Բ . 21-25 .) Եթէ կայ երջանկութիւն մը աշխարհի մէջ ապրող Արարածոց միմիայն այս է . և ո'չ ուրիշ՝ չի-կայ ասկէ զատ մեզ մխիթարութիւն և ով որ առանց ասոր կը կարծէ երջանկանալ կը սխալի և վոխանակ երջանկանալու կորսուեան անել անդունդին մէջ կը դտնէ իւր ապերջանկութիւն . հաւատացէք՝ ո'վ իմ ընթերցողներս . չի խափուիմք աշխարհի շլացեալ նենդութեանց , որոնք զմեզ շարունակ իւրեանց ծառայեցնելու կը տքնին և կը համոզեն ամէն տեսակ շաղոքորթութեամբ մեզ իւրեանց յանկուցանելու , ոյն չարին՝ որ մարդիկ կորուսանելու համար միշտ ամէն ջանք ու աշխատութիւն 'ի գործ կը դնէ և «Ահեղ առիւծի նման կը դոչէ զմեզ կլանելու» (Ա . Պետ . Ե . 8 .) այն չարն որոյ անուն սոսկալի է և մարդիկ պէտք է նորա հրապոյրներէն չի խափաւին , որ չի կորուին , այս չարն էր որ պատրեց մեր Նախամայրն

և զայն կորսնցուց այս զգուշանալ պարտ է մեզ
համայնիցս նորա որեւէ խարուսիկ ու մեզ հա-
մար փափաքելի երեւցող որոգոյթներէն զերծ-
նալ . և այս ուրիշ միջոցով չ'եմք կրնար ձեռք բե-
րել միմիայն աղաչելով և արտասուաց յորդահոս
կաթիլներ անխնայ հոսելով չարունակ անոր , որ
ինք նորա զլուխն ջախջախեց և յաղթեց . տայ
մեզ զօրութիւն ու կտրողութիւն որ մեք նորա
հրապոյրներէն չի խարուելով վանեմք զայն ինչ-
ովէս ինք կարողացաւ նորա խարուսիկ հրապոյր-
ներէն չիյաղթուելով վանել (Մատթ . Դ. 1-12 :)

Իոկ որոնք որ իւրեանց կեանք կ'անցունեն ամէն
տեսակ չարութեամբք , նոքա կը զրկուին ու չ'են
ժառանգեր այն փառքն՝ զոր Աստուած խոստա-
ցած է իւր պատուերներն սլահողներուն (Մատթ .
ԻԵ . 34 :) Առաքեալն եւս կը համոզէ զմեզ աշ-
խարհային չարութենէ զգուշանալ . եթէ ո'չ կ'ըսէ
մեզ «մի խարուիք թէ չարութիւն գործողներն
կը ժառանգեն Երկնից Արքոյութիւնը .» (Ա. Կորնիժ .
Զ. 9-10 :) Նոքա այս պիտի զրկուին յաւխտենա-
կան փառքէն . վասն զի կարծեցին թէ իրենք աշ-
խարհ ծնած են միմիայն իւրեանց մարմնոյ ցան-
կութիւններն երտարելու , զոր Արքազան Առաք-
եալն « մարմնոյ ցանկութիւններու համար խնամ չի
տանիլ կը պատուիրէ » (Հոռվի . ԺԳ . 14 .) գիտ-
ցան թէ աշխարհ ծնած են ուտելու ու բմակելու
համար միայն . Բայց այդ տեսակ դաղափար ու ըն-
թացք ունեցողներն չի ալիսի ժառանգեն Երկինք

(Ղուկ. Ժ. 2. 19-30:) Վերջապէս շղգացին խրեանց
Պարտք ու Պարտիք, չի կատարեցին ինչ որ Առ-
տուածային օրէնք կը տրամադրեն. չ'անսացին Քր-
իստոսի շնորհաց օրէնքին. այլ միշտ խոնարհե-
ցուցին խրեանց լսելիքներն աշխարհային չարու-
թեանց քաղցր ու հրապուրիչ ձոյնից. աւելի ընտ-
րեցին կորստեան խորխորատն ընկնիւ, քան ար-
ժանանալ փառաց ու երջանկութեան. և կորուսին
այն փառք որ պիտի երջանկացներ զիրենք յա-
ւիտեան (Մատթ. ԻԵ. 34:) Օ՛ն ուրեմն զղուշա-
նումք մեր ոտքեր նոյտ շաւզաց մէջ դնելու հե-
ռանումք նոցա ճանապարհներէն, որոնք մեզ կո-
րստեան կ'առաջնորդեն (Առակ. Ա. 10-17.) դար-
ձունեմք մեր ոտքեր ոյն ճանապարհին որ դէստ
«ի կեանք կ'առաջնորդէն» (Մատթ. Ի. 14:)

ԴԱՍԱ Ք.

Փայսն եւ իւր Փայտահար ,
Մարմինն եւ իւր Մարմնահար ,
Սէրն եւ իւր Սիրահար ,
Կ'Առաջնորդեն դէպ 'ի Աստ :

Աւետարան ու Կրօն ,
Կ'Առաջնորդեն դէպ 'ի Անդ :

9.- ՀՈՒ Ի՞ՆՉ ՊԻՏԻ ԸԼԼԱՆ .

9.- Երկրի վերայ՝ ուղիղ վարքով , արդար գործով , բարի զգացմամբ ասլրողներն ժառանգելով երկնից արքայութիւն՝ յաւխուանս յաւխուենից սլխաի ուրախանան , հրճուին , ցնծան այն անմահ , Գառին հետ իւր Հարսանեաց մէջ (Յայտ. ԺԹ. 9:) Ա՛հ ով կարող է նկարագրել նոցա ուրախութիւն ու ցնծութիւն , զոր կը վոյելեն ու սլխաի վոյելեն անմեղ Գառին Հարսանեաց արժանաւոր հրաւիրեալք . այո՝ յայնժամո՞չ ոք կը կարողանայ բացառել նոցա ունեցած ու վոյելած երջանկութիւն , զոր մեք դժբաղտարար սխալմամբ այս ապականեալ և տուն անիրաւութեան կոչուած աշշարհին մէջ վոյելել կ'երազեմք . չ'իք այո չ'իք երջանկութիւն աստ . անդ է երջանկութիւն . Այո՝ հոնեն աշխարհի սկիզբէն մինչեւ Դատաստան բոլոր ընտրելոց արդար Ազիք . և նոքա հանապաղ սլխար

վայելեն այն Փրկչի ներկայութիւնն, որուն ձեռաց
դործքերն են նոքա . Ի՞նչ երջանկութիւն որ տ-
րարածք կը վայելեն իւրեանց Արարչի անվերջա-
նալի փառք ու անմտհութիւն : Կայ արդեօք տո-
կէ աւելի մեծ ու գովելի փառք, ուրախութիւն,
ցնծութիւն ու հրճուանք . որ ծառայն իւր Տիրոջ
սեղանին վայելէ . և այն Տիրոջ որ զինք հողին ըս-
տեղծած է՝ Եւ Արարածի կուտայ այն Պատիւ,
որ միայն Արարչի կը սեալհականի : Ա՛յ ո՞րչափ
թշուառ են անոնք որ սոյն ուրախարար Հարսան-
եաց արժանի չեն և չեն կրնար նորա անզրաւա-
կան ուրախութեան մասնակցիլ . այս սիստի տես-
նեն նոցա նախանձելի վիճակ և սիստի գոշեն ա-
հեղողոչ ձայնիւ օդնութիւն իւրեանց չուառ վի-
ճակի . ինչպէս գոշեց « Մեծատուն » (Դուկ . ԺԶ .
23-25 .) « Թարձեալ ո՞վ կարող է նկարագրել սոյն
թշուառ խմբոց ունեցած տուժանելի վիճակ . ո՞չ ոք
և արդարեւ ո՞չ ոք, չունին այս չունին անմահ
գաւին Հարսանեաց միջ բաժին . ոչ մի որոշեալ ժա-
մանակ՝ այլ յաւիտեան . վայ ու վայ անոնց ո-
րոնք Գառին Հարսանեաց արժանաւոր հրաւիր-
եալքն չեն ու չունին Հարսանեաց Հանդերձ .
նոցա բաժին է արտաքսում դեսլ ՚ի տանջանք ու
յաւիտենական դատապարտութիւն (Մատթ . իբ .
12-14 .) Վասն զի չուղեցին իւրեանց ընկերոջ օդնել
ու ձեռնոտւ լինել, նոցա ցաւոց ցաւուից, ուրբա-
մութեան մխիթարիչ, նօթութեան կերակրիչ, ծա-
րաւութեան արրուցիչ, հիւանդութեան այցելիչ,
մերկութեան զգեցուցիչ, ու բանտարգելութեան
ազատիչ (Մատթ . իբ . 41-46 .)

ԴԱՍԱ Ժ.

Խճճն եւ իւր Ընչասէր ,
Մեղճն եւ իւր Մեղսասէր ,
Բանճն եւ իւր Բանասէր ,
Կ'Առաջնորդեն դէպ ՚ի Աստ :

Աւետարան ու Կրօն ,
Կ'Առաջնորդեն դէպ ՚ի Անդ :

10.- ԵՒ ՄԻՒԶԵԻ ՑԵՐԲ.

10.- Թէեւ կան Կրօններ աշխարհի մերայ ,
որոնց մաս մը ժաղավուրդներ՝ նոցա Պաշտօնէից
տւանգած վարդապետութեանց հետեւելով և զա-
նոնք անսխալ դաւանելով կ'ընդունին և ընդու-
նած են , սոյն սխալ վարդապետութիւնն թէ՝
«Մարդ երբ իւր երկրային կենցաղ կը լրացնէ և
երկրէն յերկինք կը փոխուի . կ'երթոյ մի վայր որ
Քառարան կը կոչուի , հոն կ'առաջխարէ իւր մե-
զաց շավովի և կ'անցնի դէպ ՚ի կեանք , որ տան-
ջանաց վայրն սահմանուած էր իւր արդար բա-
ժին : Այս նոր ետակարանի մէջ այսպիսի վետ-
յութիւն չ'ունիմք և ո'չ ոք կորող է Ա . Գրոց որ
և է համորներէն առաջուցանել , քանի որ Յիսուս
վճռողական կերպով կ'ըսէ իւր Ո . Աւետարանի
մէջ : «Ամէն ամեն առեմ ձեզ . զի գոյ ժամանակ՝ և
արդէն իսկ է . յորժոմ մեռեալք լուիցեն ձայնի
Որդւոյն Աստուծոյ . և որք լսիցեն , կեցցեն : Զի

որպէս Հայր ունի կեանս յանձին իւրաւմ. նոյնով, ու
ետ և Որդւոյ ունիլ կեանս յանձին իւրաւմ։ Եւ իշ-
խանութիւն ետ նմա Դատաստան տռնել. և զի
Որդի մարդոյ է : Բնդ այն զի՝ զարմանայք՝ զի ե-
կեսցէ ժամանակ՝ յորում ամենեքին որք ՚ի գե-
րեզմանս կայցեն, լուիցեն ձայնի նորա։ Եւ եկես-
ցեն արտաքս. որոց բարիս գործեալ իցէ ՚ի Յա-
րութիւն կենաց. և որոց զչոր արտրեալ ՚ի Յա-
րութիւն Դատաստանաց» (Յովհ. Ե. 25-30.) Թագ-
մանութիւն, Ճշմարի՛տ ճշմարիտ կ'ըսեմ ձեզի, որ
ժամանակ սլիտի գայ՝ և ալ հիմայ է, երբոր մե-
ռելները լսեն Ասոււծոյ Որդւոյն ձայնը. և անոնք
որ կը լսեն, սլիտի տարին. Վասն զի ինչով, որ
Հայրը իր անձին մէջ կետնը ունի, անանի ալ Որ-
դիին տուաւ որ իր անձին մէջը կեանք ունենայ. Եւ Դատաստան ընելու ալ իշխանութիւն տուաւ-
անոր, քանզի անիկոյ Որդի մարդոյ է : Ասոր վր-
այ ինչո՞ւ կը զարմանաք. Ինչու որ ժամանակ
սլիտի գայ՝ որ բոլոր գերեզմաններու մէջ եղող-
ները անոր ձայնը սլիտի լսեն, ու դուրս սլիտի
գան. անոնք որ բարի գործեր են, կենաց Յա-
րութեան համար, և անոնք որ չար գործեր են,
դատապարտութեան Յարութեան համար : Բոել է
չ'կայ Քաւարան . թէեւ նոքտ Աւետարանի սոյն
համարէն կը հաստատեն թէ կոյ Քաւարան (Մատթ. Ե. 26.) Սակայն մեք բանտ բառն սլետք է իմա-
նամք աշխարհս (Սարմ. ՃևԱ. 7.) և ոչ Քաւարան .
Քրիստոս նոյն համարով ըսել ուղեց ըստ քաղա-

քական օրինի՝ եթէ, մի անձ ունի մի անձի սլարտք
նոյն սլարտքին չ'կրնար ազատ լինիլ ու բանտէն
արձակուիլ, մինչեւ որ ամբողջ ունեցած սլարտքն
չի վճարէ . Իսկ բարոյական տեսակի տով ըսել ու-
ղեց թէ՝ քանի որ Հոգիդ մարմնեղ բաժնուած չէ
սլետք է, հաշտութիւն ընես անոր հետ, և մինչեւ
Հոգւոյդ քեզմի, բաժնուելու վերջին վոյրկեանն՝
եթէ Հոգւոյդ ամենափոքր մի սլարտիքն կտտարած
չես չես կրնարյաւիտենական դատապարտութենէն
ազատ մնալ ու ազատիլ . ոսիւ բառով ես սլետք է
մարմինն խմանալ (Ղոկ · ԺՌ · Յ) Դարձեալ չ'կայ
Ա. Գրոց մեջ ոյնպիսի մի համար որ վկայէ թէ . Երբ
մարդ կը կնքէ իւր մահկանացու կեանքն մարմնով
երկինք կը փոխուի . եթէ դտնուեր սոյնպիսի մի
վկայութիւն . յայնժամ սլետք էր հաւանականա-
րար հաւասար թէ երկնից մեջ մարմինն ու Հոգին
ի միասին լինելով կը լինի ճիշտ կտտարեալ մարդ՝
ու հաւասարի է, թէ կրնայ ապաշխարել . վասն զի
տուանց Հոգւոյ մարմինն է, մի անշունչ դիակ ·
նոյնպէս առանց մարմնոյ Հոգին է Հրեշտակ և ո՛չ
մարդ . առ ոյս չ'կրնար Հոգին ապաշխարել ու
տանջուիլ . զի ինքն անիւթ է և անսակակա-
նելի, չէ հարկ նորա յատկացունել ապաշխա-
րելու տիազոսն . եթէ Հրեշտակաց սլետք է, ա-
պաշխարել, սլետք է Հոգւոյ ապաշխարութիւն .
և քանի որ Հրեշտակը են յերկինս և անմեղ, չ'իք
ապաշխարութիւն և չ'իք թաւարան : զի սա է
ընդհանուր ճշմարտութիւն . թէ՝ Երբ մարդ կը

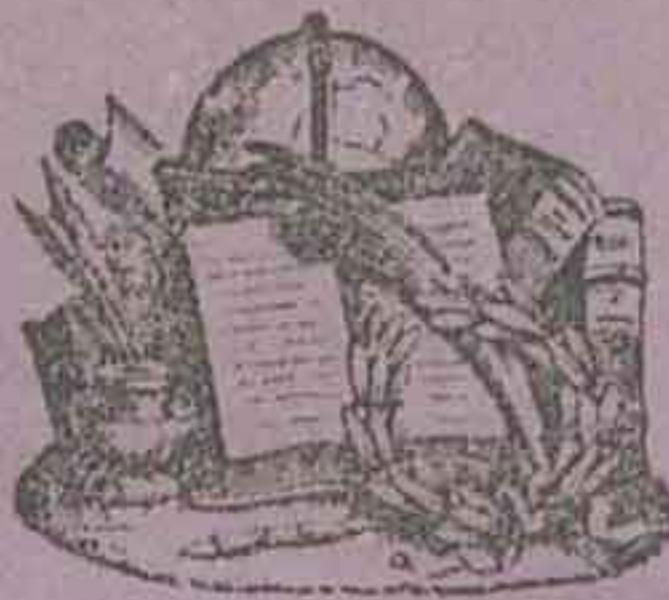
մեռնի նորա Հոգին Աստուծմէ շնչուած լինելուն
կը կտոնայ յ'Աստուած, և մարմինն հողին առ-
նուած լինելուն կրկին հող ոլխոի դառնայ :

Աւստի մեք անկարող եմք հաստատելու թէ չար-
եց համար մի վայր կայ ու հոն կ'ալաշխարեն .
Ա իմսիրելի ընթերցողք՝ մի խարուիք թէ՝ հան-
գերձեալ աշխարհն ունի Քաւարան . ոլէտք է
այն Քաւարանի գոյ լինելուն հաւատ չ'ընծոյել .
այլ հաստատալիս ոլէտք է համոզուիք թէ՝ Մարդ-
կանց Քաւարանն այս աշխարհս է և ոչ Երկնից
մէջ եթէ որեւէ անձ չ'ուզէ ալաշխարել մինչեւ
իւր կենաց վերջին օրն և անապաշխար վոխուի
Երկրէն յերկինք, նոյն անձ մինչ Երկլորդ գալուստ
պիտի սպասէ իւր յաւիտենական սրատիժն ըն-
դունելու (Մատթ . ԻԵ . 41 .) Սորին հակառակ ե-
թէ մի անձ կ'զգուշանայ այս աշխարհի չարու-
թեանց հետամուտ լինել, և կը գործէ միշտ բա-
րիք, եւ եթէ ոխալմամբ ևս մեղանչէ, շուտով կ'ա-
լաշխարէ ինչալիս «Պետրոս» (Մատթ . ԻԶ . 75 .)
վասն զի այն որ ես աշխարհի մէջ մեղք չեմ գոր-
ծեր կ'ըսէ, «ուտ կը խօսի» (Ա . Յափի . Ա . 10) ու
նորու մէջ ճշմարտութիւն չ'կայ . այսպիսին երբ իւր
մահկանացուն կը կնքէ, իւր Հոգին Երկինք երթա-
լով կ'ալասէ Տիրոջ Դատաստանի գալստեան օրուան՝
որ իւր արդար հաստցումն ընդունի . (Մատթ . ԻԵ .
34 .) Եւ քանի որ մի մեղաւորի վարձք յաւիտե-
նական տանջանք է, ու մի արդարի վարձք յա-
ւիտենական Երջանկութիւն, ըսել է համայն

մեղաւորք յտւիտենական / տանջանաց կ'արժանանան և համայն արդարք յտւիտենական երջանկութեան . տոկէ զատ չ'կայ ուրիշ մի միջոց որ մարդկարողանայ տղաս մնալ Գատապարտութենէ . և ով որ կը փնտոէ սոյնպիսի մի միջոց անհունս կը սխալի և փոխանակ գտնելու կը կորսնցունէ իւր ոլատեհառիթ Ժամանակն ու ժամն . աշխարհ որ մարդկանց համար Քաւարան է ըսինք . կը պարտին բոլոր արարածք իւրեանց մեղքերն քաւել սոյն Քաւարանի մէջ , յորդահոս արտասուքներ թափելով միշտ Աստուծոյ ու նորա սիրելի Որդւոյն Յիսուսին առջեւ . ինչովէս որ ջուրն ամեն աեսակ ազակութիւններն կը մաքրէ՝ նոյնովէս կատարեալ զղջացեալ սրառվ եղած արտասուքներն կը ջնջեն կը մաքրեն մեղաց ձանձախարիթներն և կ'ընեն իրրեւ զՃիւն սպիտակ ու մոքուր . ինչովէս «Մարիտմին» (Ղուկ. է. 37-50:) Յետ ասաի՝ մարդկանց անապաշխար մեռնելն վերջ՝ ոչ փրկեալք կը կորսուին և ոչ կորուսեալք կը փրկուին . ինչովէս որ երկրէն յերկինք կը փոխուին նոյն կը մնան առանց որեւէ փոփոխութեան . տայ երկինք որ բոլոր ալ մեր մեղքեր այս աշխարհի Քաւարանի մէջ ապաշխարելով բլամք սկարաստ մեր տան Տիրոջ կոչելու վայրկենին ուրախ , զուարթ ելլեմք յերկինք փաւարանիչք լինիմք , այն անհամար Արրոց հետ՝ ու օրհնեմք անմահ Գառն Յաւիտեանս Յաւիտենից (Յայտ. է. 11-14:)

Գիլ Ա. Հասորի 5 Դրամ

ԸՆԴ ՄԱՄԻՈՎ,

Բ. Հասոր Պարտաճանաչութեան
Գ. Հասոր Պարտաճանաչութեան

معارف عواید ادارت جلیلستان رخصیله طبع او نشدر

1669 - 1678

«Ազգային գրադարան

NL0025848

10.2

«Ազգային գրադարան

NL0025847

4.2

«Ազգային գրադարան

NL0025846

8.2

«Ազգային գրադարան

NL0025845

4.2

«Ազգային գրադարան

NL0025844

9.2

«Ազգային գրադարան

NL0025843

3.2

«Ազգային գրադարան

NL0025842

3.2

«Ազգային գրադարան

NL0025841

2.2

«Ազգային գրադարան

NL0025840

1.2

«Ազգային գրադարան

NL0025839

